SJORS

17 FEBRUARI 1968
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 7

van de Rebellenclub

VOLGENDE WEEK...

Als je later iets wilt betekenen als autocoureur, is het vooral zaak jong te beginnen. De hoge kosten van een racewagen hoeven geen probleem te zijn. Hoe en waarom dit zo is, kun je volgende week lezen in SJORS.

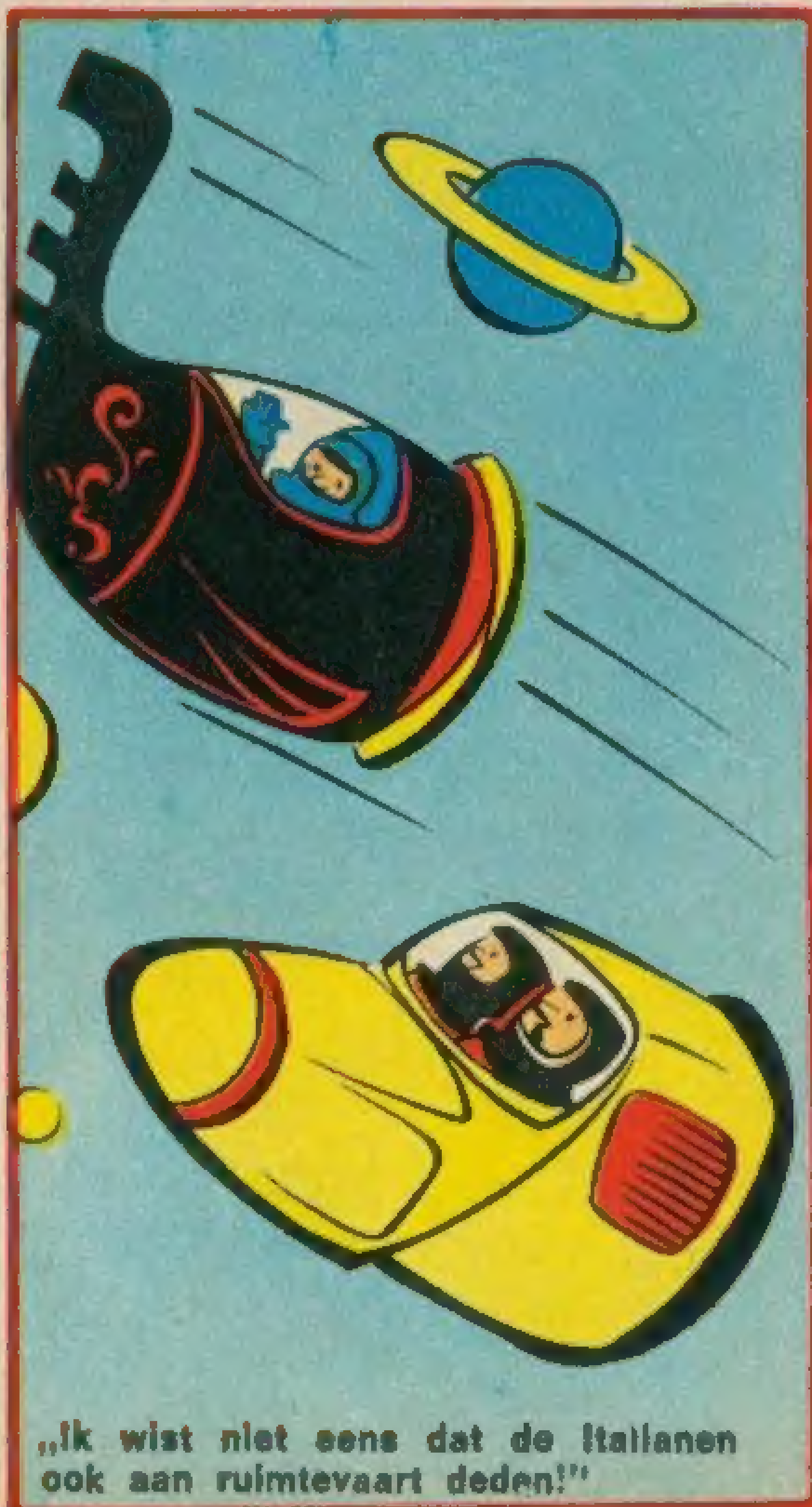
REBUS

DALI

Salvador Dali is een Spaanse schilder en hij is geboren in 1904. Hij kreeg zijn opleiding aan de kunstacademie van Madrid en Parijs. Hij heeft talrijke decors voor films gemaakt en kostuums ontworpen voor opera's en balletten. Ook heeft hij enkele boeken geschreven, waaronder „De wereld van Salvador Dali". Dali met zijn opzichtige snor is een man die graag opvalt en dol is op stunts.

„Ik wist niet eens dat de Italianen ook aan ruimtevaart deden!"

FLITS

„Nog een tikkie zakken, Willem!"

pak mee 't is winter!

GEEN WEER OM OP STRAAT TE SPELEN WÉL OM KNUS BIJ DE KACHEL TE PUZZELEN

DAAROM

DEZE 3 DUBBEL DIK HOUTEN LEGPUZZEL CADEAU

VOOR VRIENDEN VAN SJORS DIE EEN NIEUWE ABONNEE MAKEN

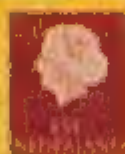
OPGELET: **JE HEBT VAST WEL EEN ONWETEND VRIENDJE DAT SJORS NOG NIET KENT. MAAK HEM VANDAAG NOG ABONNEE**

DOE HET ZO:

STUUR ONS EEN BRIEFKAARTJE MET ZIJN (EN JOUW) NAAM EN ADRES. DE LEGPUZZEL WORDT JE DAN BINNENKORT TOEGEZONDEN

NIEUWE ABONNEE:
NAAM ....
ADRES ....
PLAATS ....
GIRONR. ....
PROV. ....

OPGEGEVEN DOOR:
NAAM ....
ADRES ....
PLAATS ....
PROV. ....

ADMINISTRATIE
SJORS
NASSAUPLEIN 3
HAARLEM

HIER MOET JE EVEN AAN DENKEN:

JE MOET ZELF ABONNEE VAN SJORS ZIJN. DEGENE DIE JE OPGEEFT MAG NOG GEEN ABONNEE ZIJN OF IN DE AFGELOPEN DRIE MAANDEN ZIJN GEWEEST. DE NIEUWE ABONNEE ZAL ZICH VOOR MINSTENS EEN KWARTAAL VERBINDEN. DE NIEUWE ABONNEE MAG ALLEEN OP EEN BRIEFKAART (ZIE VOORBEELD) WORDEN OPGEGEVEN. WEDERVERKOPERS VAN SJORS EN HUN HUISGENOTEN ZIJN VAN DEELNAME AAN DEZE ACTIE UITGESLOTEN.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

HIER NOEM IK MIJ HAMSAD. MIJN MEESTER IS OP ZOEK NAAR EEN VROUW, EEN ZEKERE SENITZA OF SENITCHA...

VROEGER WAS IK KAPPER IN DUITSLAND. IK HEB VEEL GEREISD... EN U?

MIJN NAAM IS KARA BEN NEMSI. IK BEN HIER OM...
HAMSAD!... HAMSAD!...
NEEM ME NIET KWALIJK. DAT IS MIJN MEESTER. TOT ZIENS.

EEN VREEMD TOEVAL! MIJN PATIËNTE HEET OOK SENITZA!

DIE AVOND...
DUS JE VERTREKT MORGEN, HASSAN? KUN JE ME MEENEMEN?
HET ZAL ME EEN WAAR PLEZIER ZIJN!

EN ALS IK NOU EENS EEN VROUW MEEBRACHT?
HEB JE EEN SLAVIN GEKOCHT?

NEE! IK ONTVOER DE VROUW VAN IEMAND ANDERS!

DAT IS EEN MISDAAD! DAAR STAAT DE DOODSTRAF OP!

LUISTER, IK ZAL JE EEN GEHEIM VERKLAPPEN...

ENIGE TIJD LATER...
KOM MET ME MEE!
WAARHEEN?

DAT ZUL JE WEL ZIEN!

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

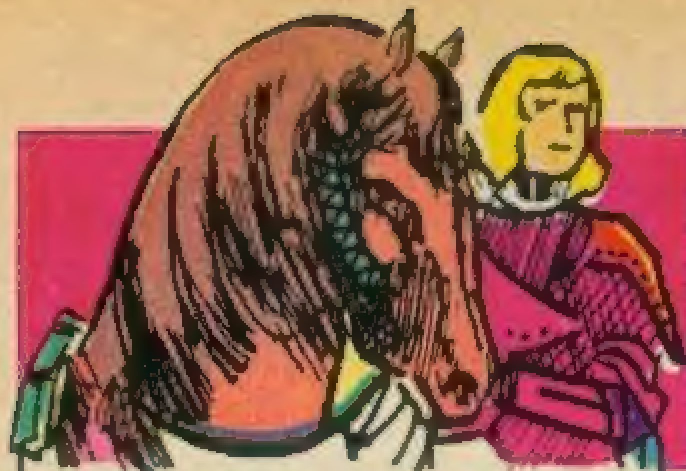

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

De ridders hebben het bedrog van Wolfram ontdekt.

DE

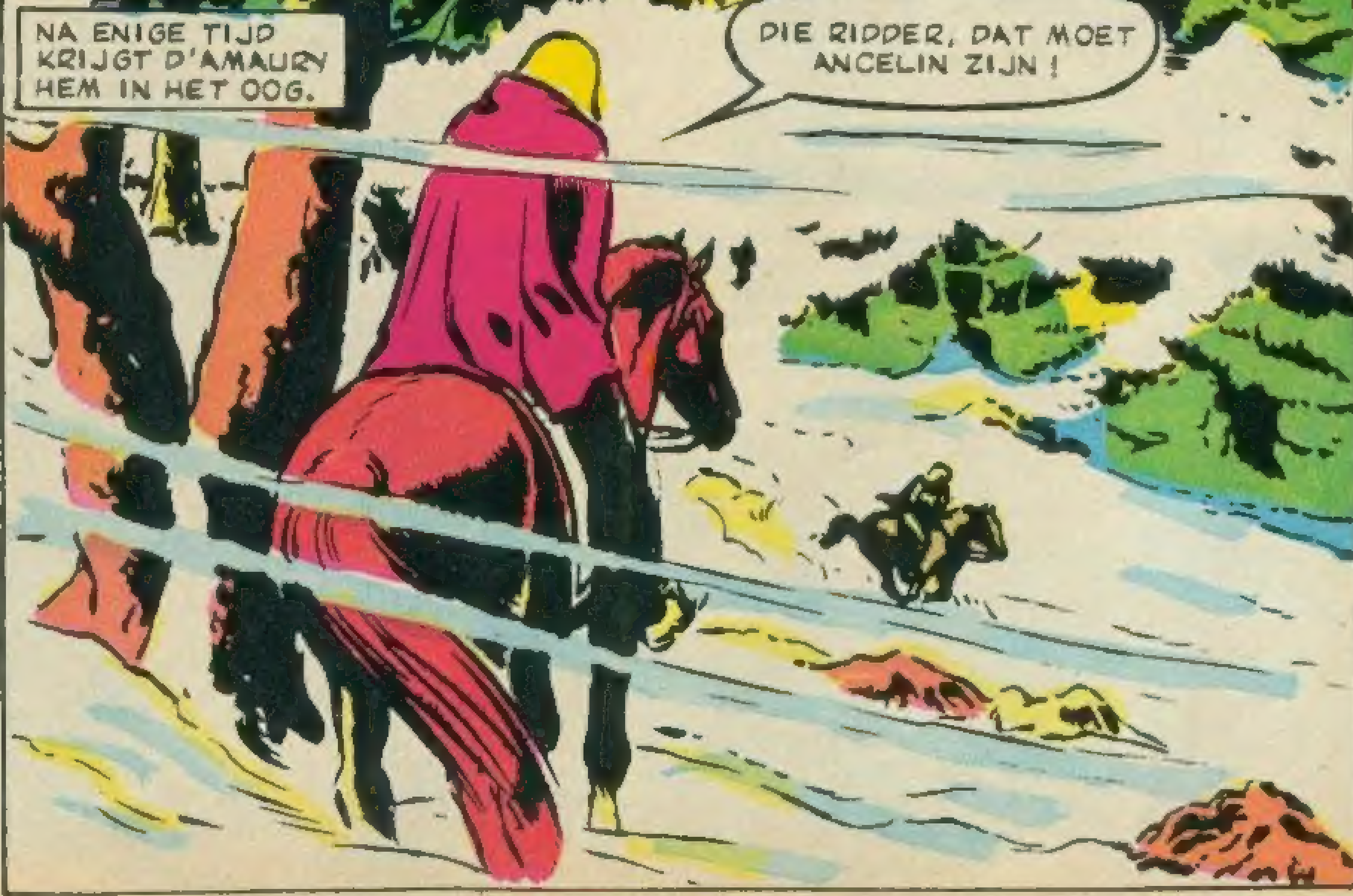

IJZEREN RING

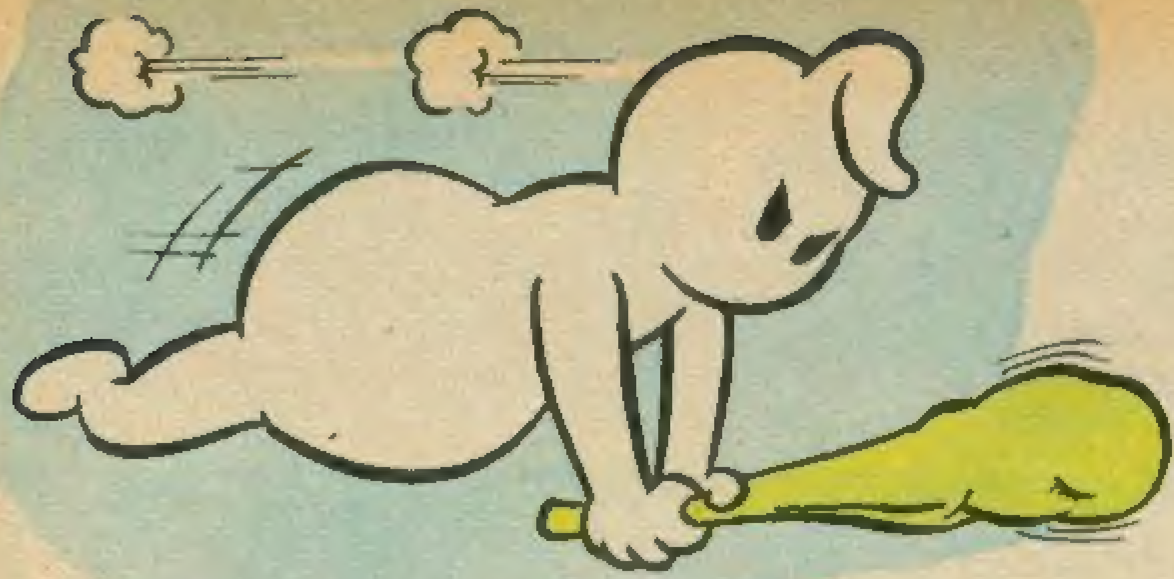

ARTHUR

ONZE VRIENDEN HAASTEN ZICH ZO SNEL EN STIEKEM MOGELIJK NAAR DE COMMANDOPOST.
ZIEZO, DAT IS KLAAR!
KOM KOM ! OPSCHIETEN. DE COMMANDOPOST IS DAARBOVEN. IK KOM ZO DADELIJK BIJ JULLIE.
OKEE, ARTHUR. TROUWENS, MET DEZE PLATTEGROND KUNNEN WE NIET VERDWALEN.

EN DAN IS NU HET MOMENT GEKOMEN, DAT DE WETENSCHAP ZEGEVIERT OVER DE KOPPIGHEID.
DIT LIJKT ME GEEN APPELSAP. HET ZAL HET SERUM WEL ZIJN.

OP DEZE MANIER GEHOORZAAMT DE PROF ME VOORLOPIG BLINDELINGS ALS EEN WILLOOS INSTRUMENT.
TJOEP
HOP ! DAT IS VAN MIJ.

ZO KAN HIJ GOEDE DIENSTEN BEWIJZEN BIJ MIJN VERDERE PLANNEN.
HAHAHAHA! EN DAT ALLEMAAL DANK ZIJ MIJN FANTASTISCHE...

... SERUM!
WAAR IS MIJN SERUM ? IK WEET ZEKER DAT DE KOLF DAAR STOND.
INJECTIESPUITEN

GEK TOCH. IK WIST TOCH ZEKER, DAT IK DAT SPOOK HAD OPGESLOTEN. MAAR HET MOET ZIJN WERK ZIJN. HEE, WAT IS DAT?

EEN VAN DE OVERVALLEN SCHURKEN HAAST ZICH, BIJNA DOOR DE DEUR, NAAR BINNEN.
WAT ZIE JIJ ER UIT !
BAAS ! BAAS !
NIET ZO BRUTAAL, EN NOEM ME NUMMER 1, ZOALS IEDEREEN.

ZE WAREN MET ZIJN TWEEËN SAMEN MET EEN SPOOK !

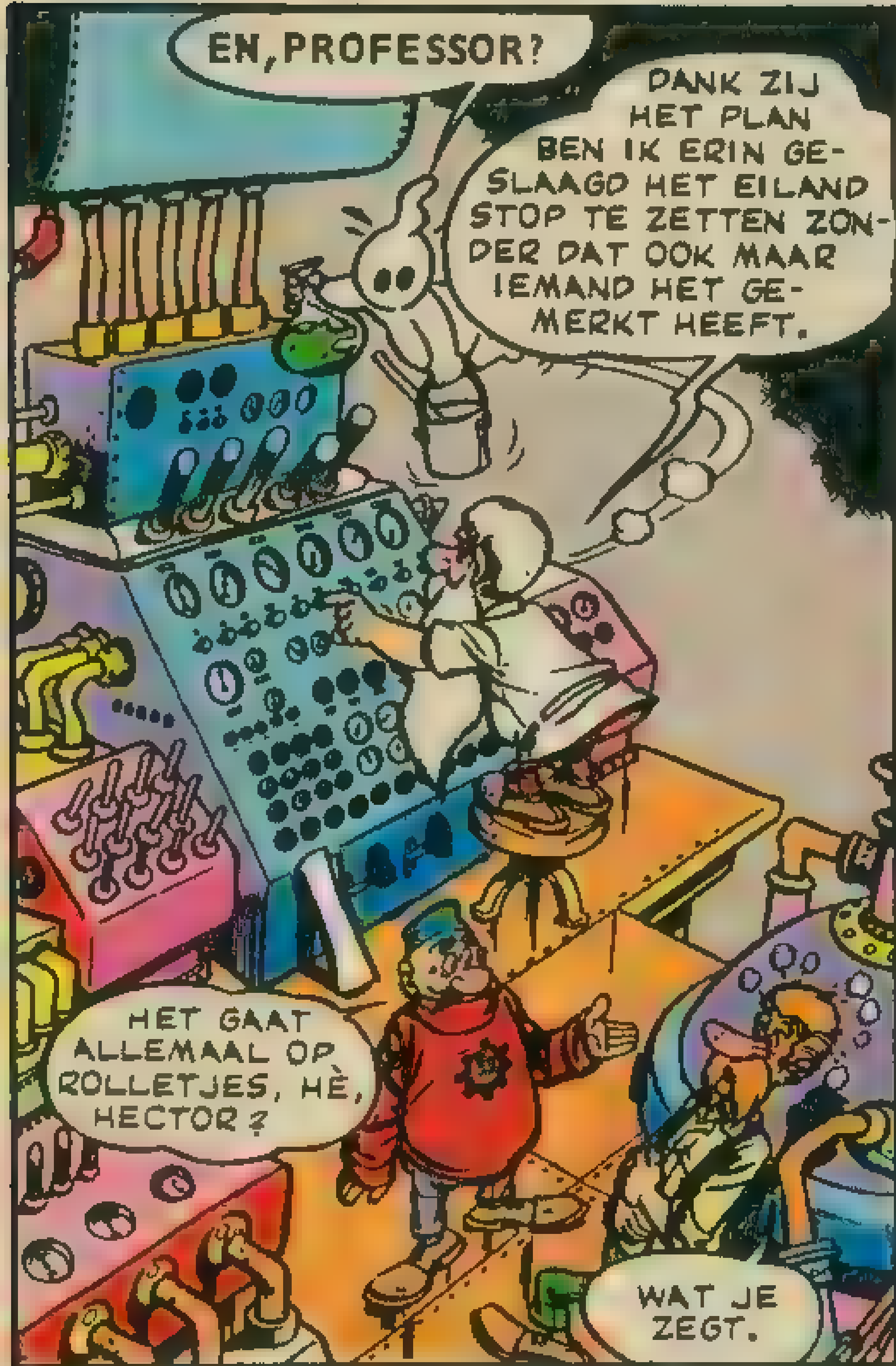

EEN SPOOK, ZEG JE? HOE ZAG HET ER UIT, GROOT OF KLEIN?
IK WEET HET NIET. HIJ BEWOOG DE HELE TIJD.

DAT MOET DEZELFDE ZIJN. IK BEN WEER GEFOPT. IK MOET BEGINNEN MET ME NERGENS MEER OVER TE VERBAZEN.

JE WEET NOOIT. IK ZAL OOK DIE EMMER SPIJKERS MAAR MEENEMEN.

EN DE RADDRAAIERS

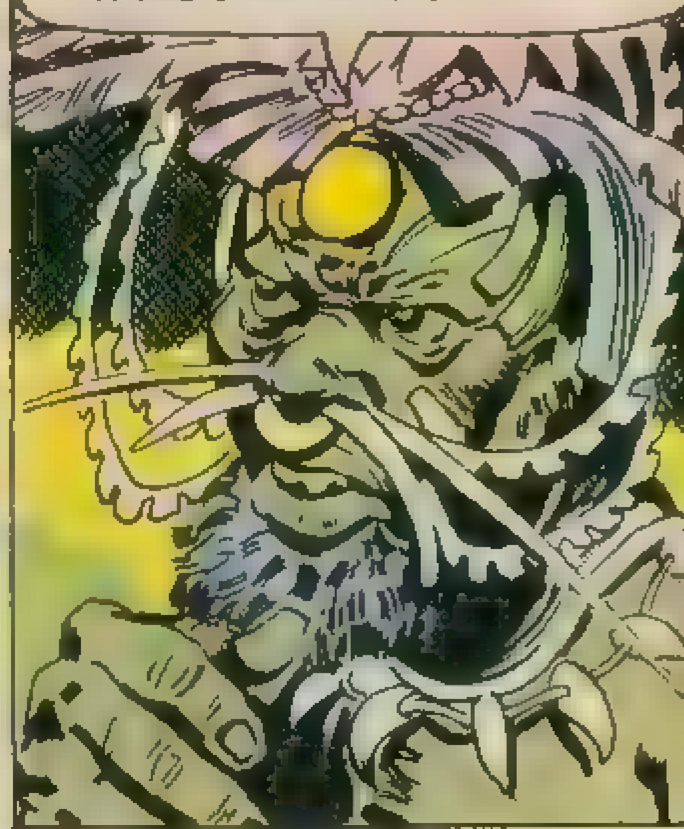

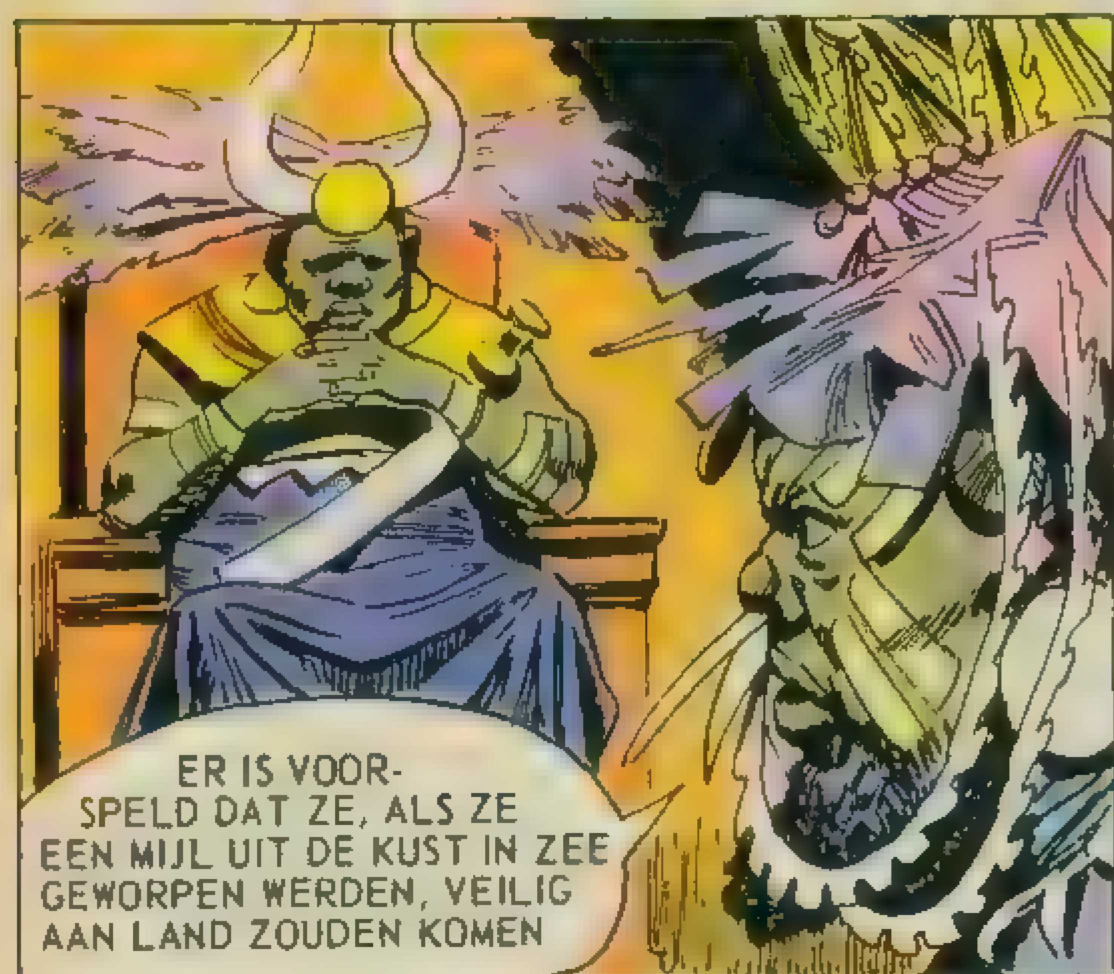

DE AVONTUREN VAN
Jan en Julie en Pelorus Jack

VOLGENS EEN LEGENDE ZOUDEN JAN EN JULIE DE WATCHITI'S GELUK EN VOORSPOED BRENGEN. OOGLI, DE TOVENAAR, VERZET ZICH ECHTER TEGEN HEN
U VERGEET, OPPERHOOFD, DAT DE GOUDHARIGEN EERST GROTE DADEN MOETEN VERRICHTEN
WAT VOOR DADEN, OOGLI?

VOLGENS DE VOORSPELLING ZOUDEN DE GOUDHARIGEN ZONDER KANO OVER ZEE GAAN

DAT HEBBEN ZE TOCH GEDAAN.
HIJ VERZINT MAAR WAT. HIJ MAG ONS NIET.

WE MOETEN VOORZICHTIG ZIJN. ZE ZULLEN HET ONS MOEILIJK MAKEN.
HET OPPERHOOFD IS OUD EN OOGLI WIL ZIJN MACHT NIET GRAAG VERLIEZEN

ER IS VOORSPELD DAT ZE, ALS ZE EEN MIJL UIT DE KUST IN ZEE GEWORPEN WERDEN, VEILIG AAN LAND ZOUDEN KOMEN

ALS DAT VOORSPELD IS, MOET HET GEBEUREN NEEM ZE MEE.

OOGLI BEVEELT WILLY TE BOEIEN.
BEWAAK HEM GOED. ALS DE GOUDHARIGEN INDERDAAD BEDRIEGERS ZIJN, ZIEN WE NOG WEL VERDER

DIT BEVALT ME NIETS, JULIE DIE OOGLI WIL ONS KWIJT.

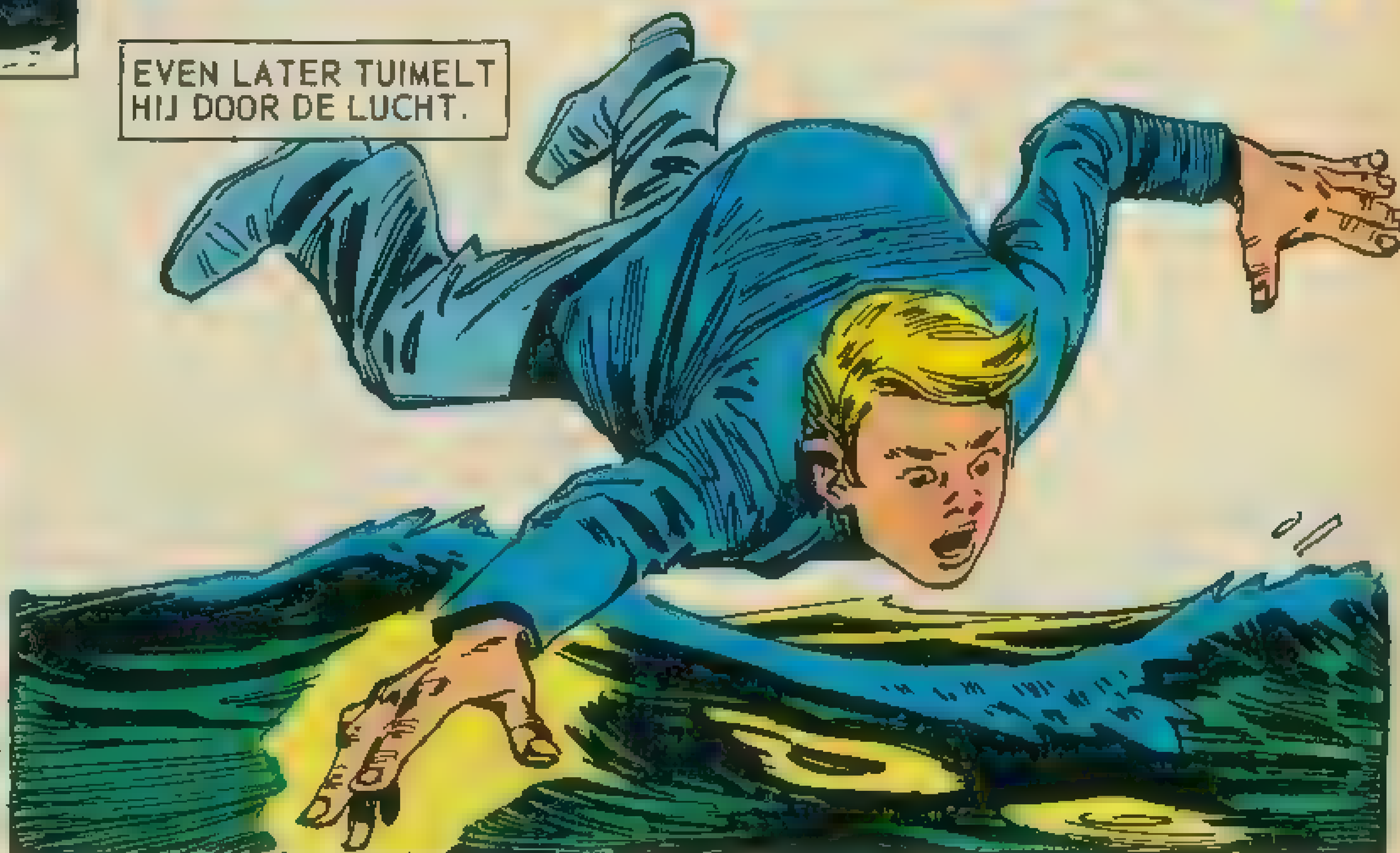

MOETEN WE INSTAPPEN?

DAN SCHIET DE KANO DE ZEE OP.

STOP!

NU ZULLEN WE ZIEN OF ZIJ DE ECHTE GOUDHARIGEN ZIJN. GOOI DE JONGEN OVERBOORD!

JAN KAN NIETS BEGINNEN TEGEN DE IJZERSTERKE WATCHITI

EVEN LATER TUIMELT HIJ DOOR DE LUCHT.

WE ZULLEN ZIEN HOE HIJ AAN LAND KOMT. DAARNA IS HET MEISJE AAN DE BEURT.

ARME JAN! EN HIJ KAN NIET ZWEMMEN!

OOGLI ZAL WEL ZORGEN, DAT HET MET ME GEBEURD IS.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

DAN VERZINT BILLIE IETS ANDERS.
ALS IK VANNACHT IN DE KEUKEN INBREEK, DENKEN ZE DAT HET WERK VAN DE INBREKERS IS GEWEEST.

DIE AVOND...
WE HEBBEN ALLE VEILIGHEIDSMAATREGELEN GENOMEN, MENEER KWEL. GOEDENAVOND.
FIJN, DAN KUNNEN WE RUSTIG GAAN SLAPEN.
PAS OP!

LATER, ALS IEDEREEN SLAAPT...
SNORK
KNORRR
SLAAPZAAL
MENEER KWEL
SNURK
EN NU OP NAAR DE KEUKEN.

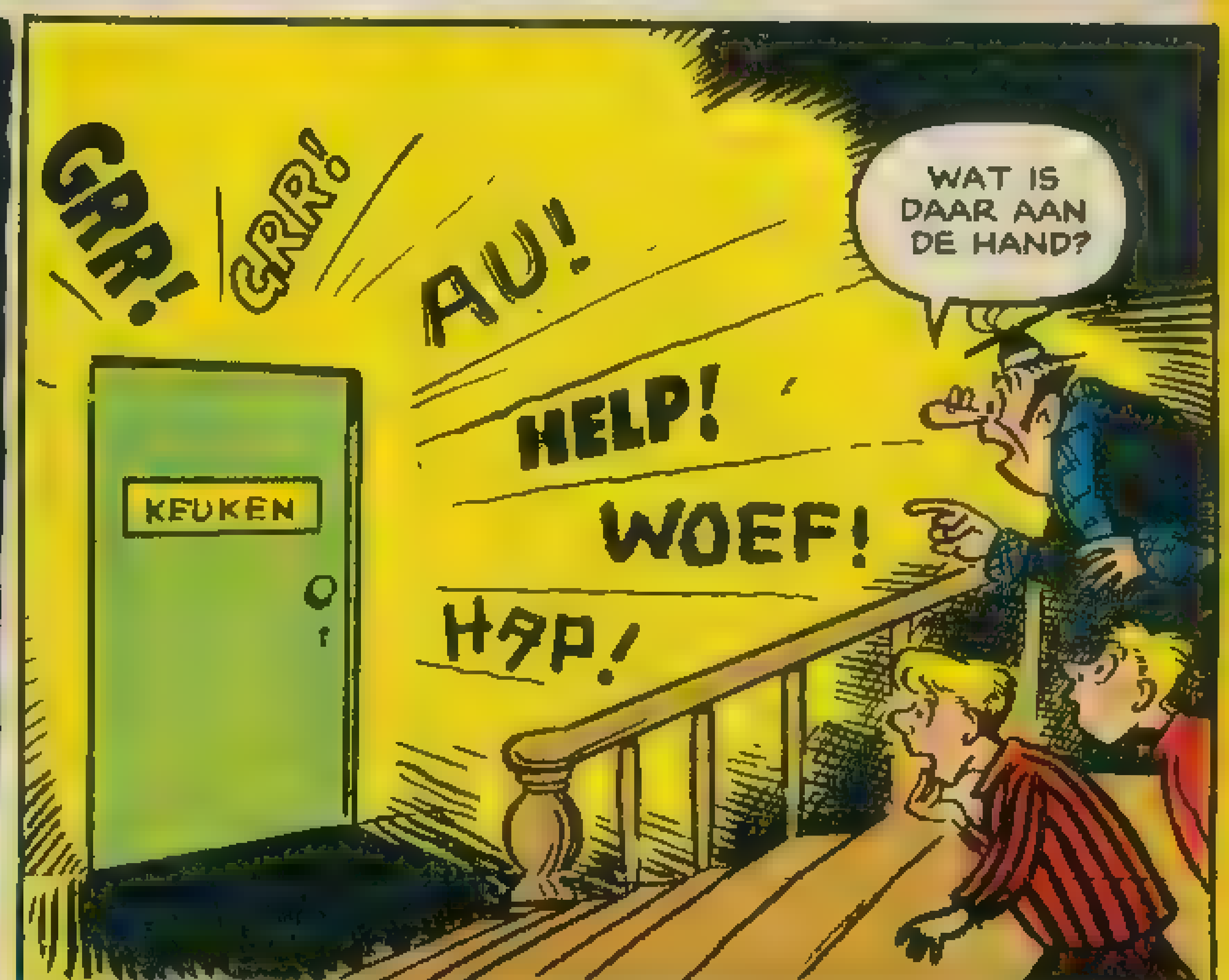

IK VERSTOP DIT ETEN IN MIJN KAMER.
BISCUIT
KEUKEN
KOEK
JAM

NU MOET IK ZORGEN, DAT HET NET EEN ECHTE INBRAAK LIJKT. IK BREEK DIT RAAM OPEN.
KRIEEK

KRAAK
DAT ZIET ER ECHT UIT.

OEI, DE POLITIE HEEFT WAAKHONDEN ACHTERGELATEN.
GRR GRR
PAS OP!
POLITIE-WAAKHONDEN

GRR
GRR

GRR!
GRR!
AU!
HELP!
WOEF!
HAP!
KEUKEN
WAT IS DAAR AAN DE HAND?

DIE AKELIGE BEESTEN HEBBEN EERST EEN HAP UIT MIJN BROEK GENOMEN EN NU ETEN ZE ALLES OP!
KEUKEN
SMAK

DE VOLGENDE OCHTEND..
HET IS JOUW SCHULD, DAT DE HONDEN VAN ONZE VOORRAAD GEGETEN HEBBEN. LATEN WE ZEGGEN, DAT ZE JOUW DEEL OPGEGETEN HEBBEN, DAN KRIJG JIJ HUN DEEL.
HONDE-BROOD

ZO IS DE GRAND CANYON

Een van de indrukwekkendste natuurmonumenten van Amerika en wellicht van de hele wereld is de Grand Canyon in de Amerikaanse staat Arizona. In een woestijnachtig gebied heeft de Coloradorivier een geul uitgeslepen van anderhalve kilometer diepte. Nu is deze rivier hier in de canyon een tamelijk nietige stroom, maar eens moet het een machtige rivier zijn geweest, want de wanden van de canyon liggen enorm ver uit elkaar. Op het smalste punt is de Grand Canyon ruim vier kilometer breed, op het breedste punt eenentwintig kilometer. De Grand Canyon is een soort wereldwonder, niet alleen vanwege de kolossale afmetingen, maar ook om de uiterst vreemde rotsformaties die erin voorkomen. En alsof dat nog niet genoeg is, zijn die grillige rotsen ook nog eens voorzien van de wonderlijkste kleuren. Oorspronkelijke bewoners van dit gebied zijn (zoals veelal in Amerika) de Indianen; de blanken (en dat waren dan Spaanse kolonisten) ontdekten dit gebied in 1540. In onze tijd vormt de Grand Canyon een grote trekpleister voor toeristen. Op bijgaande plaat krijg je een goed idee van de diepte, de woeste grilligheid en de uitgestrektheid van de Grand Canyon. De Indiaan hoort tot het volk der Navajo's.

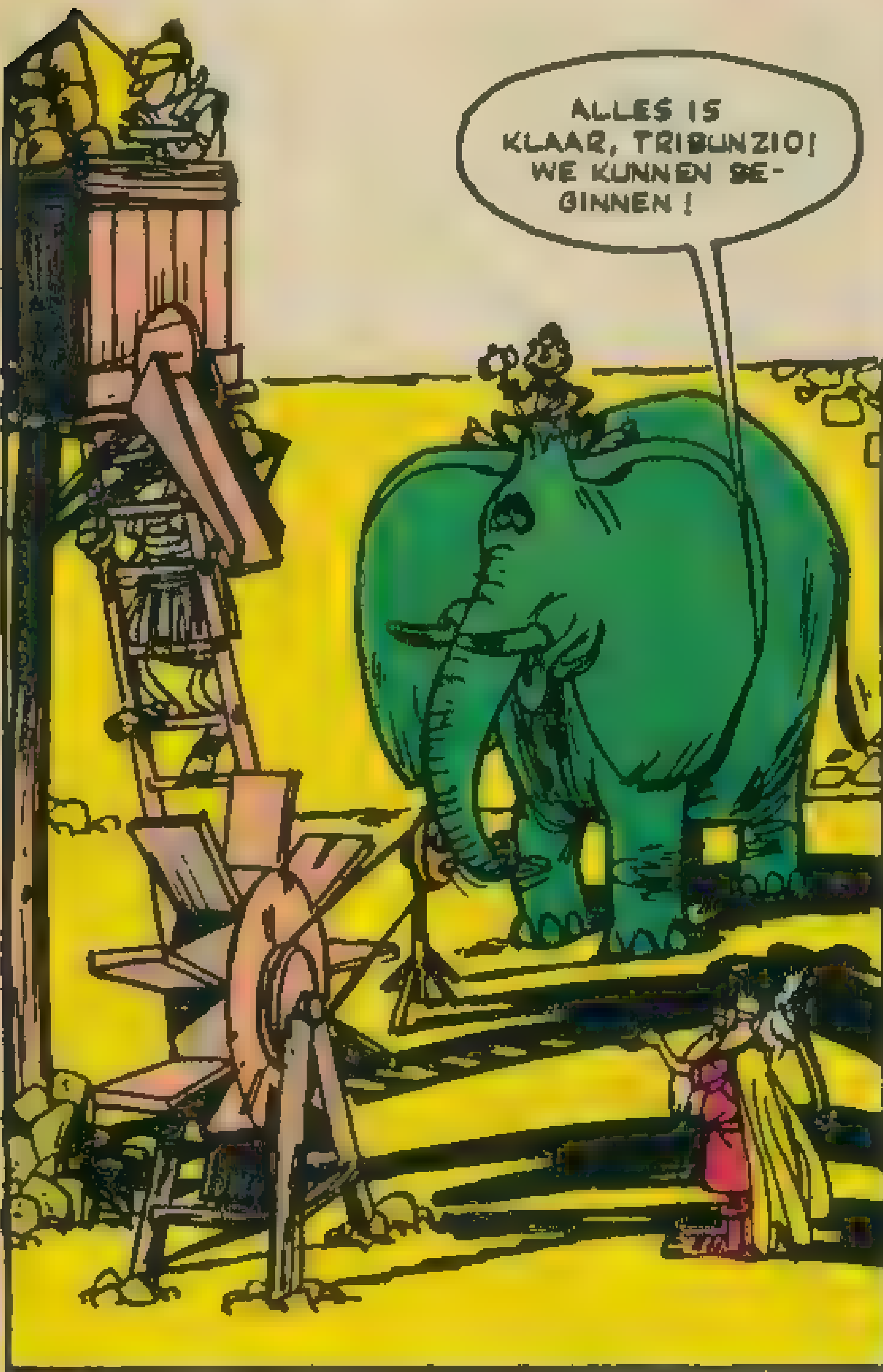
DICK FUNHEER

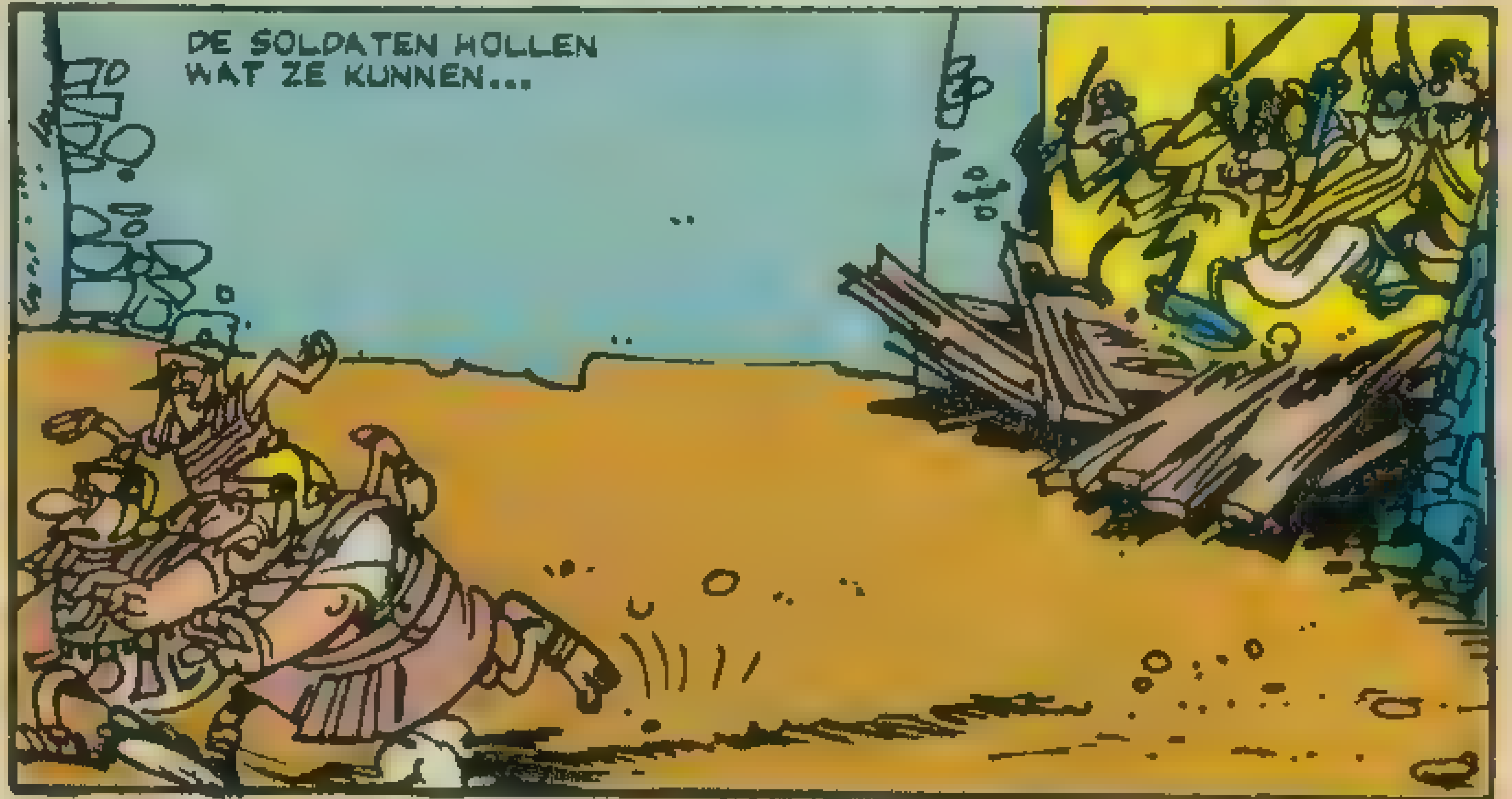

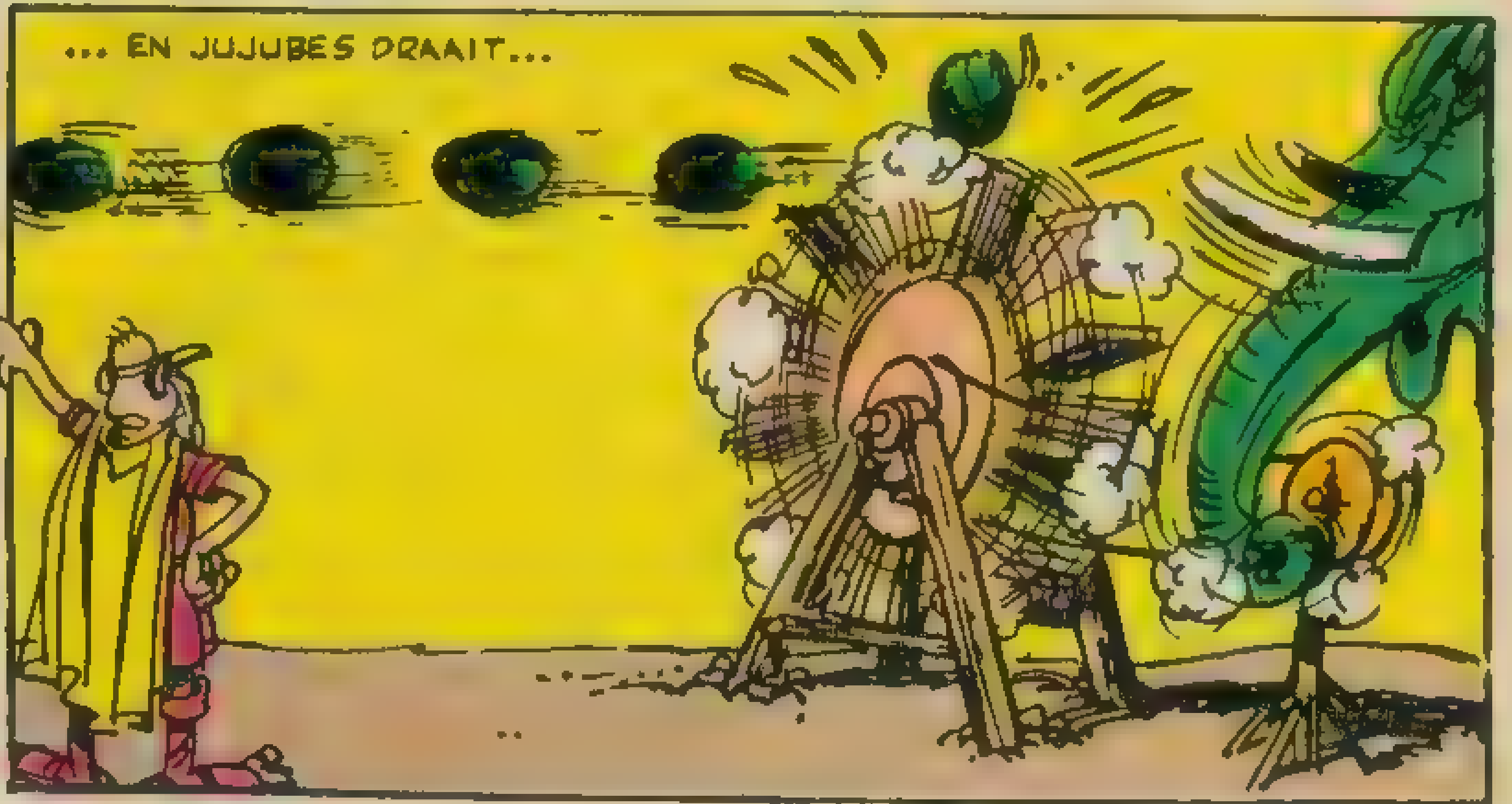

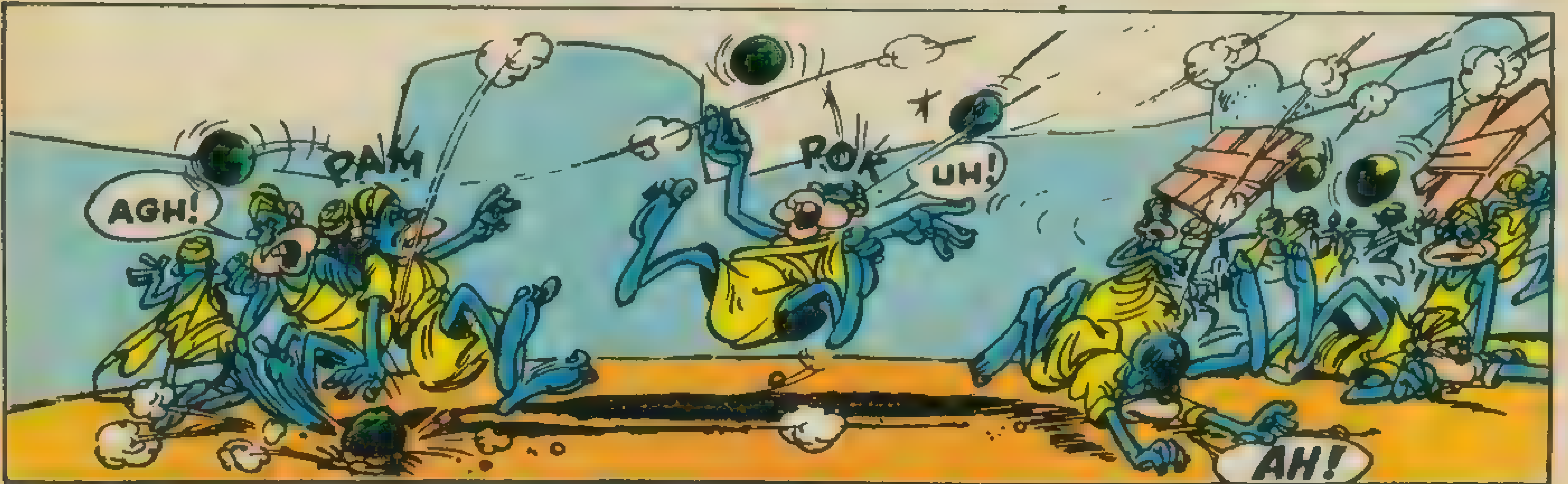
TRIBUNZIO

Cribilo heeft een oorlogsmachine uitgedacht.

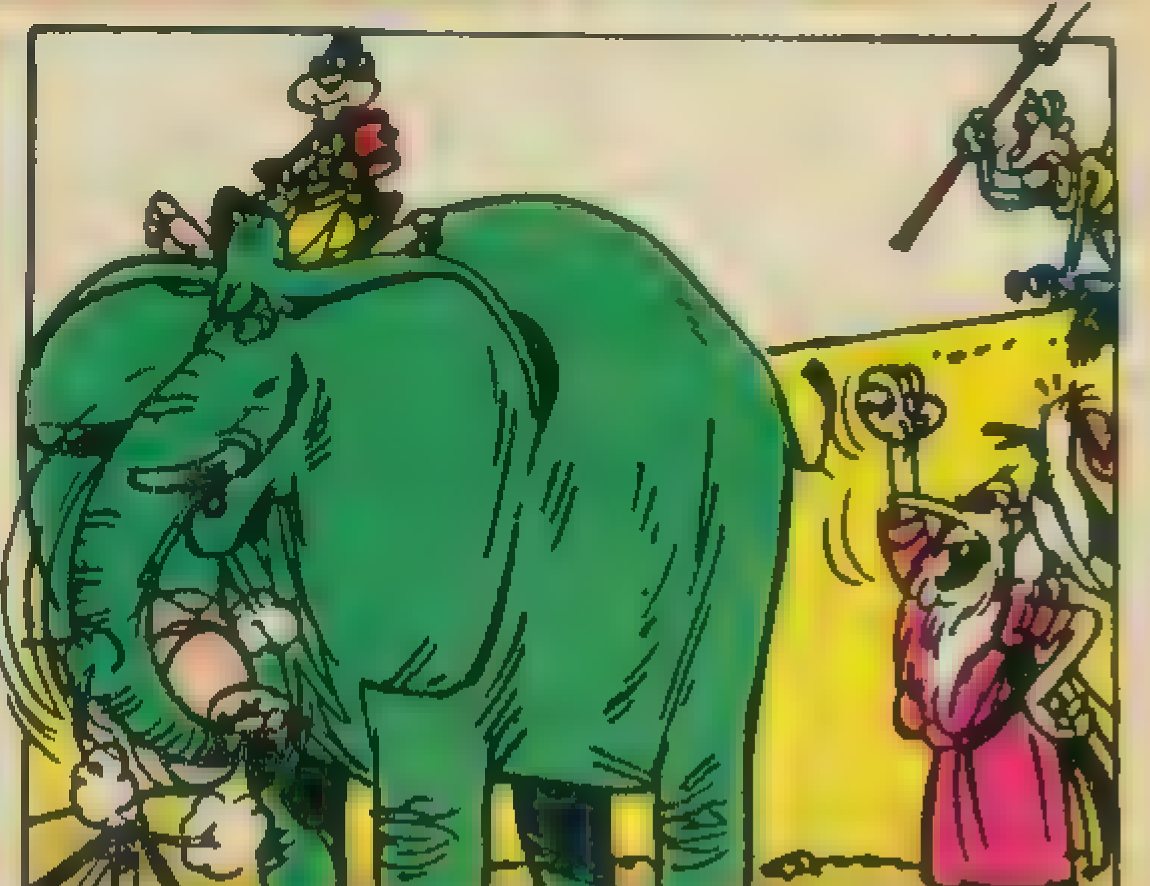

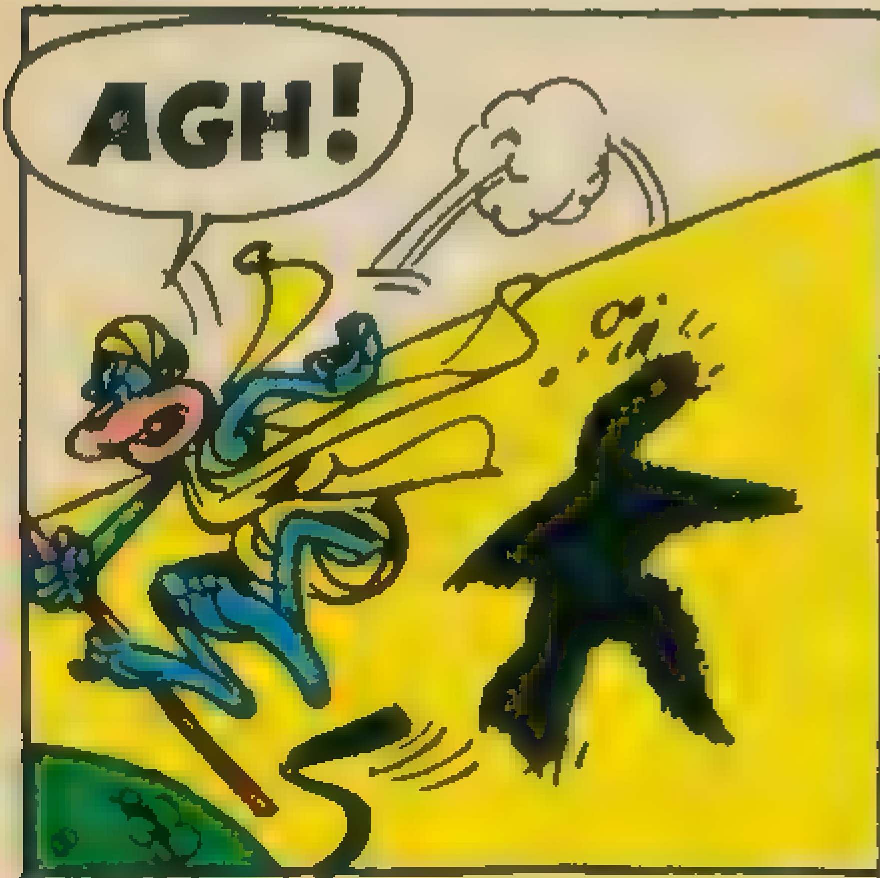

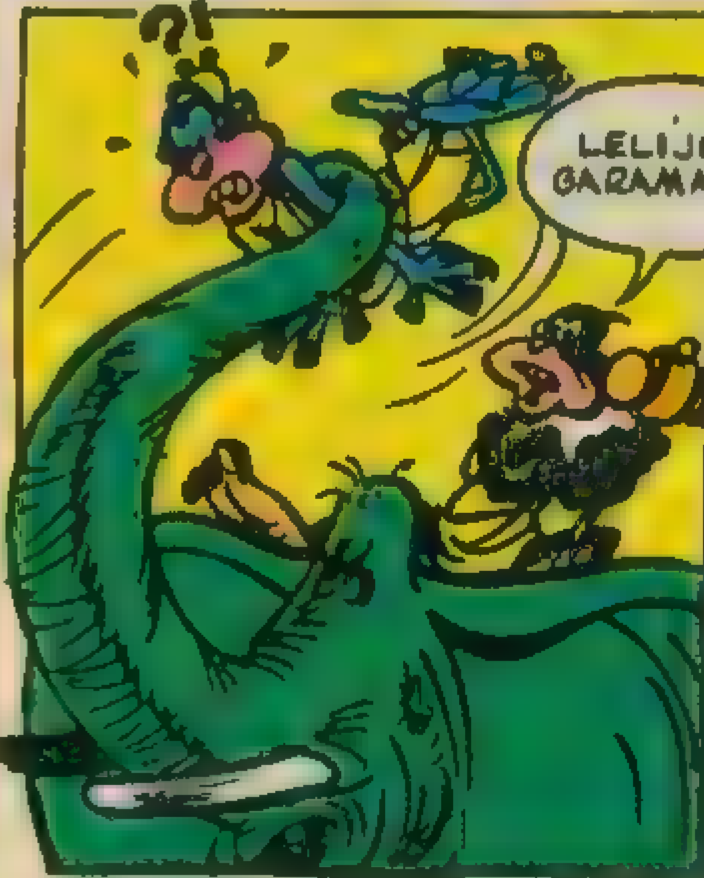

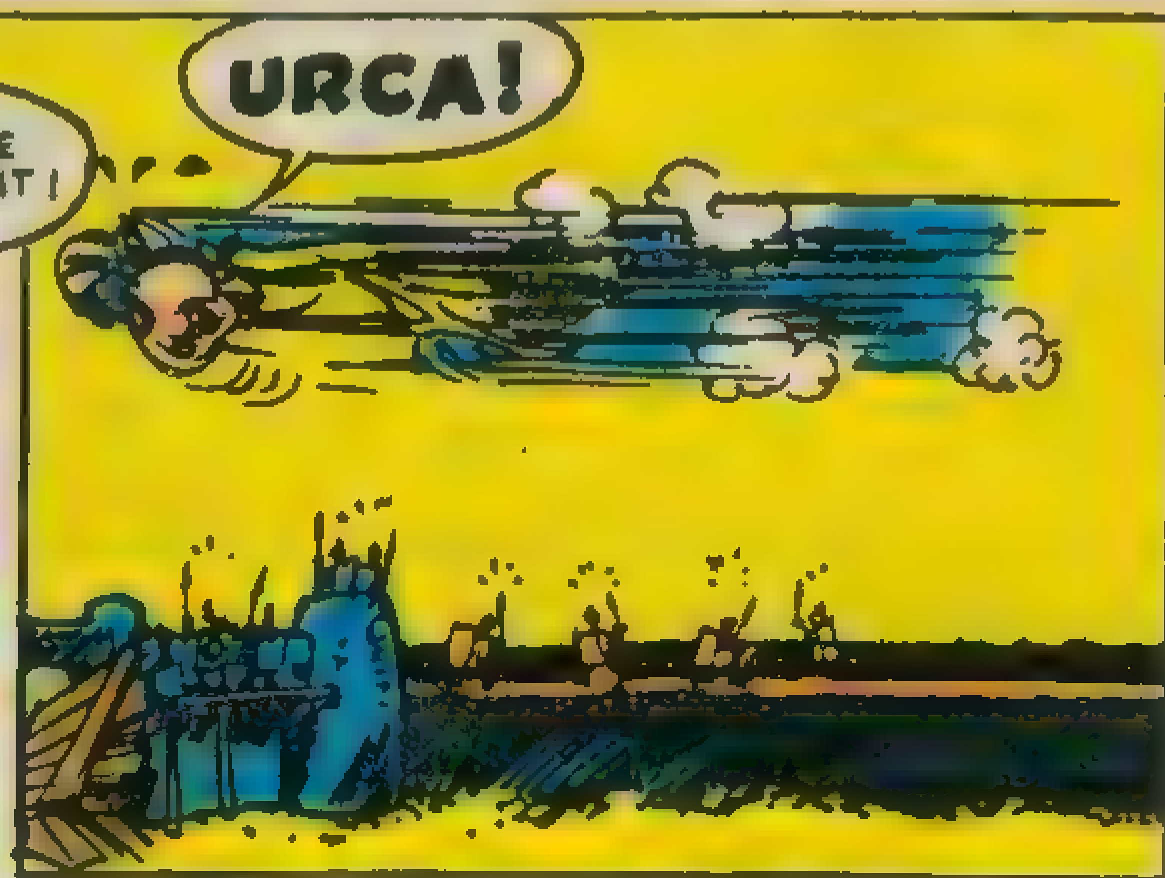

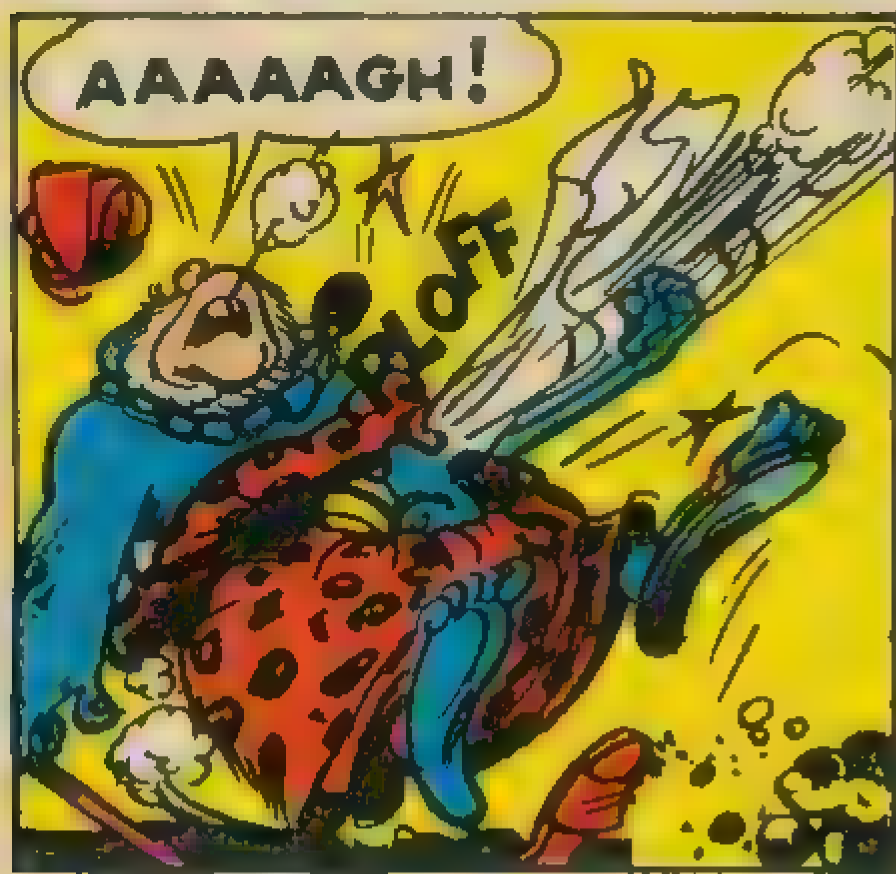
en de Garamanten

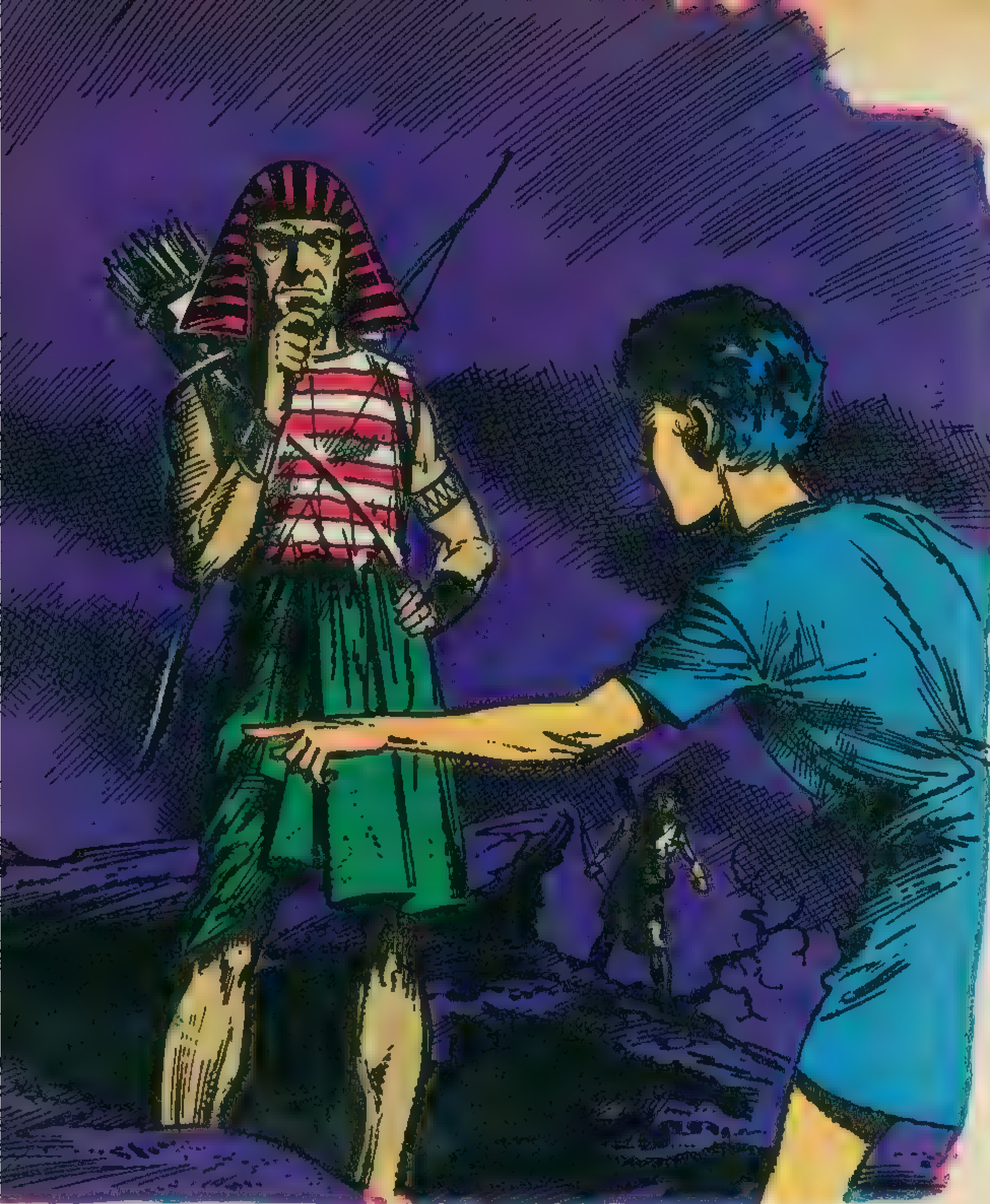

De schutter bleef stofstijf staan.

jongen nieuwsgierig op. „Nou zeg, je mag van geluk spreken dat we je niet met een van onze pijlen hebben doorboord. We zagen je over de helling lopen en dachten dat je een van de rovers was. We veronderstelden al dat ze weer een poging tot diefstal zouden doen."

„Weet je het dus nog niet?" riep Kamosi uit, „of weten jullie het wel?"

„Wat moeten we wel of niet weten?" vroeg Khonsoe. „Vertel eens vlug, wat moeten we weten?" Zijn ogen namen de jongen scherp op.

„Nou, ik bedoel of jullie weten, dat ze van plan zijn vanavond de graftombe nogmaals te beroven," zei Kamosi opgewonden. „Daarom ben ik hierheen gekomen, om jullie te waarschuwen."

„Het lijkt me beter, als je ons alles precies vertelt," zei de schutter.

„De rovers zijn van plan de graftombe vanavond om drie uur na zonsondergang te beroven." Kamosi struikelde over zijn woorden van opwinding. „Het moet nu al bijna tijd zijn."

Khonsoe staarde hem aan.

„Hoe kun jij achter hun plannen zijn gekomen?" riep Sabni uit. Zijn stem had een vreemde klank. Was het opwinding of was het alarm?

De jongen verwonderde zich even over die vreemde toon, maar toen ging hij vlug verder: „Mijn vriend Baki heeft ze vanmiddag afgeluisterd. Hij is de vierde man gevolgd. Hij zag dat die man deze kant opging, maar toen verloor hij hem uit het oog." Kamosi kon haast niet uit zijn woorden komen. Hij had het liefst alles

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES — **ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN**

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe hebben de werkelijke dieven gevonden. Het zijn de goudsmid Sekmen, de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende. Neferoe is erin geslaagd de buit, bestaande uit kostbare sieraden, thuis in veiligheid te brengen. Op het feest van de god Amon benadert Kamosi farao Hatsjepsoet en pleit bij haar voor zijn broer. Baki ontdekt dat de grafschenners diezelfde avond opnieuw zullen toeslaan. Kamosi gaat alleen op onderzoek uit in de Vallei van de koningen en komt bij de grafkapel van Tothmes.

HOOFDSTUK XVII

DE VIERDE MAN

Het was te laat om terug te keren. Als het de rovers waren, zou hij zo hard mogelijk weglopen. Hij kon dan slechts hopen dat ze hem niet te pakken zouden krijgen.

Maar er was iets bekends in de naderende figuur. Het volgende moment slaakte Kamosi een zucht van opluchting, toen hij zag dat het een schutter was. Schreeuwend van opwinding rende hij de heuvel af naar de soldaat toe.

„Sabni," riep hij uit, „o, wat ben ik blij, dat ik je zie!"

De schutter bleef stokstijf staan. Hij staarde de jongen verbaasd aan. „Maar Kamosi, hoe kom jij hier?" Hij draaide zich om en riep over zijn schouder naar zijn kameraad: „Het is in orde, Khonsoe, het is het broertje van Raneb."

Sabni pakte de jongen bij de arm en leidde hem naar de helling, waar Khonsoe stond te wachten.

„Kamosi," riep Khonsoe uit en zijn donkere, pientere ogen namen de

tegelijk verteld aan de vrienden van zijn broer. „Die vierde man moet hier ergens zijn," riep hij angstig. „Hebben jullie geen vreemdeling gezien?"

Khonsoe nam de jongen aandachtig op en fronste even zijn wenkbrauwen. Het scheen dat hij probeerde te verwerken wat de jongen vertelde. Maar Sabni liet een kort lachje horen „Nee, we hebben geen spoor van een vreemdeling gezien. Wie is dat vriendje Baki eigenlijk, dat zoveel schijnt te weten?"

„Nou," zei Kamosi een beetje verontwaardigd, „dat zei ik toch al! Hij is mijn vriend en hij volgde die vierde man. Hij heeft die boeven afgeluisterd toen zij het plan maakten om vanavond de graftombe te beroven."

Khonsoe zei zacht: „Ik geloof dat je ons veel meer te vertellen hebt, Kamosi. Lijkt het je niet beter als je bij het begin begint? Ik veronderstel

dat je verhaal begint bij het moment, waarop je in de winkel van Sekmen bent gaan werken."

„Heeft hij in de winkel van Sekmen gewerkt?" riep Sabni verbaasd uit. Hij staarde Kamosi aan. „Dat had je niet mogen doen. Waarom wilde je per se je neus in die zaak steken?"

„Ach, ik heb je blijkbaar helemaal vergeten te vertellen dat hij daar werkte," antwoordde Khonsoe voor Kamosi. „Ik zag hem een keer, toen ik op zoek was naar een Nubiër over wie Raneb had verteld. Ik veronderstel, dat dat de reden was dat jij daar werkte, Kamosi. Nou, heb ik het goed geraden?"

De jongen knikte. „Ja, maar ik zou dat baantje nooit hebben gekregen, als niet iemand een boodschap naar Sekmen had gestuurd om hem ervan op de hoogte te brengen dat mijn broer Wah had herkend. Sekmen stuurde Wah meteen weg om zich ergens te verbergen."

Sabni lachte honend. „Nou, ik begrijp er niet veel van, Kamosi. Zou je je niet wat duidelijker kunnen uitdrukken? Als je nu alles eens rustig probeert te vertellen, dan kunnen wij ons een beeld vormen van wat er precies is voorgevallen. Het lijkt me dat dat toch wel noodzakelijk is, als er inderdaad een plan bestaat om de graftombe vanavond te beroven. We moeten dan op alles voorbereid zijn."

„Ja, maar je móét me geloven, wanneer ik zeg dat dat plan bestaat," zei Kamosi. „Baki heeft het toch zelf gehoord?"

„Maar wie is Baki?" viel Sabni hem in de rede. „Wij kennen die jongen helemaal niet en waarom zouden we dan zo maar geloven wat hij zegt?"

„Ik logeerde bij hem thuis toen ik bij Sekmen in de winkel werkte," antwoordde Kamosi een beetje ongeduldig. Hij vond het verschrikkelijk vervelend dat die Sabni hem steeds in de rede viel en hem niet op zijn woord wilde geloven. „Hij en zijn zusje Neferoe hebben mij geholpen. We volgden Wah naar het huis van een man die Belzar heet. We hebben aan het raam geluisterd toen die Belzar met Wah, Sekmen en de onbekende vierde man een bijeenkomst had."

Kamosi hoorde dat een van de twee schutters zijn adem inhield. Maar doordat het zo donker was, kon hij niet zien wie het was. Hij wachtte even, want hij verwachtte eigenlijk dat een van beiden wel weer een vraag zou stellen. Maar toen er niets kwam, ging hij verder: „Die avond hoorden we dan dat ze van plan waren het graf nog eenmaal te beroven. Maar ze noemden geen tijd. Wel, Baki, Neferoe en ik bleven daarna de drie goed in het oog houden. . ."

Sabni viel hem voor de zoveelste keer in de rede. „Je zegt, jullie bleven de drie in het oog houden. Maar je had het toch nog over een vierde man? Ben je er dan niet achter gekomen wie hij is?" Er klonk spanning in de toon van de schutter.

Kamosi schudde zijn hoofd ontkennend. „Nee, hij hield steeds zijn gezicht bedekt, zodat we hem nooit goed konden zien. Ik had alleen het gevoel dat er iets bekends aan hem was. Maar ik kon er niet opkomen, waar ik hem eerder gezien had."

„Ga alsjeblieft door, Kamosi," zei Khonsoe. „We hebben niet veel tijd als je gelijk hebt waar het die beroving betreft. Wat gebeurde er verder?"

„Op een dag zond Sekmen mij met een boodschap naar Belzar. Ja, je moet weten, dat hij niet wist dat ik kon lezen en dat ik grote belangstelling had voor hun doen en laten. Ik las natuurlijk hun briefjes en zo kwam ik erachter dat ze van plan waren de sieraden van de farao in de zaak van Sekmen te smelten. Maar de volgende dag zagen Neferoe en ik kans de sieraden uit de winkel te krijgen. We hebben alles mee naar huis genomen en verborgen."

Khonsoe zei met een lachje: „Nou, jij hebt het druk gehad, Kamosi."

„Dat zou ik ook zeggen," zei Sabni. „Het schijnt dat je in allerlei dingen je neus hebt gestoken, waar je hem beter uit had kunnen houden."

De jongen keek de schutter met open mond aan. Hij was hevig verontwaardigd over deze uitval.

Toen Sabni het gezicht van Kamosi zag, ging hij vriendelijker voort: „Je moet begrijpen, Kamosi, dat ik je broer heb beloofd op je te passen. Door je in de nabijheid van die mensen te begeven heb je jezelf in groot gevaar gebracht."

Kamosi fronste zijn wenkbrauwen even. Hij was werkelijk een beetje geschrokken van die uitval van Sabni. Toen ging hij door: „Als ik nu verder mag vertellen. . . Nadat we die sieraden hadden gepakt, kon ik natuurlijk niet meer naar de winkel van Sekmen gaan. Maar ik wist inmiddels dat ze van plan waren elkaar te ontmoeten bij de tempel tijdens het feest van Amon. Daarom besloten we de mannen in de gaten te houden. Ik ging toen naar de kleine tempel en sprak met de farao."

De twee schutters staarden Kamosi een ogenblik sprakeloos aan. Van verbazing konden ze geen woord uitbrengen. Kamosi, die wel een beetje genoot van de verrassing die hij hun bereid had, ging verder: „En de farao heeft beloofd mij te helpen bij Ranebs terechtzitting."

Er verscheen een klein lachje in de mondhoeken van Khonsoe en hij keek de jongen bewonderend aan. Maar Sabni leek nog steeds een beetje boos te zijn.

„Terwijl ik dus in de tempel met de farao sprak, hield Baki buiten de wacht," ging Kamosi door. „En hij luisterde hun hele gesprek af. Ze willen de graftombe nu voor het laatst beroven. En dat zal gebeuren drie uur na zonsondergang. Maar dat heb ik jullie al verteld."

„Waar is die Baki nu?" vroeg Sabni. „Heb je je vrienden vanavond niet meegenomen?"

Kamosi schudde zijn hoofd. „Nee, ik ben alleen. Baki en zijn vader zijn naar het paleis gegaan om aan de autoriteiten te vertellen wat er vanavond gaat gebeuren. Ze hoopten dat de boeven ingerekend konden worden voordat zij hun boze plan konden uitvoeren. Ik zat op hun terugkomst te wachten, maar het duurde zo lang voordat ze kwamen. Het werd al laat. Ik dacht maar steeds aan die vierde man, die hier ergens in de buurt moest zijn, en toen besloot ik jullie hulp in te roepen. Daarom ben ik nu hier."

„Nou, ik vind het erg aardig van je dat je aan ons hebt gedacht," zei Sabni. Maar er lag nog een boze klank in zijn stem.

Kamosi huiverde even. Er was iets niet in orde. Khonsoe stond hem maar aan te staren. Hij stond hem gewoon te bestuderen. En Sabni deed zo vreemd. Hij was boos en hij leek wel in de war te zijn. De jongen keek van de ene schutter naar de andere en zijn gevoel van onbehagen groeide met de minuut.

Opeens hief Khonsoe zijn hoofd. „Wees stil," fluisterde hij. „Beweeg je niet. Ik zag iets wits daar op de helling van die heuvel. Daar moet iemand zijn!"

Kamosi gluurde in de richting van de heuvel, maar hij zag helemaal niets. Hij herinnerde zich weer dat Raneb had verteld, dat er beide keren dat de graftombe beroofd was, iets gebeurde. Een geluid, een bewegende figuur om de aandacht van de wachten af te leiden. Wat zou er nu gaan gebeuren? Zouden de rovers zich daar bij die heuvel bevinden en op het punt staan toe te slaan?

„Ik ga eens even kijken," zei Sabni opeens. Hij leek gespannen en zenuwachtig. Kamosi veronderstelde, dat Sabni ook meende dat het de rovers waren.

„Nee, nee," zei Khonsoe zacht, „het is mijn beurt. Ik ga."

Voordat Sabni een kans had iets te doen of te zeggen, was Khonsoe al weggeslopen in de richting van de heuvelhelling, waar hij iets had menen te zien.

Kamosi keek hem na, tot hij door de schaduwen onzichtbaar was geworden. Toen wendde hij zich tot Sabni. „Denk je, dat het de rovers zijn?" fluisterde hij.

Kwaad beduidde Sabni hem dat hij stil moest zijn. Zijn lichaam was gespannen toen hij probeerde de duisternis met zijn ogen te doorboren.

Kamosi keek even naar hem en toen dwaalde zijn blik af naar de verlaten vallei. Er was geen ander geluid te horen dan het roepen van de jakhals verderop in de heuvels. Het maanlicht maakte vreemde patronen van licht en schaduw in de wildernis. Nergens was een spoor te zien van Khonsoe.

Opeens liep er een rilling over Kamosi's rug. Zou Khonsoe misschien

De schatten van de farao

zelf een van de bendeleden zijn? Zou hij daarom zo'n haast hebben gehad om weg te komen?

Nu konden Sekmen, Wah en Belzar ieder moment hier zijn en Sabni en hem overvallen. Elk ogenblik zou een donkere schim zich uit de duisternis kunnen vrijmaken en zich op hem kunnen werpen. Kamosi kreeg kippevel toen deze verschrikkelijke gedachten door zijn hoofd speelden. Angstig keek hij naar de verlaten vallei. Waar zouden Sekmen, Wah en Belzar zitten? Loerden ze naar hem van de linker- of van de rechterkant? Zaten ze ergens voor hem of achter hem? En waar was die vierde man? En wíé was die vierde man?

Was ik maar nooit alleen hierheen gegaan, speelde het door Kamosi's hoofd. Waarom ben ik toch zo dom geweest? Hij was in gevaar. Maar van welke kant zou dat gevaar hem bespringen?

Er stak een klein briesje op, dat geladen was met een vreemde, zoetige geur. Kamosi snoof diep. Hij probeerde de geur thuis te brengen. Ha ja, het was marjolein! Hij glimlachte opeens, ondanks alle narigheid, en hij herinnerde zich Sabni's gewoonte om altijd specerijen mee te nemen. Alleen met specerijen vond hij het legervoedsel eetbaar. Zelfs hier in de afgelegen wildernis zorgde Sabni ervoor dat hij alles bij zich had om het brouwsel van de legerkok smakelijker te maken.

En toen ging er een rood lichtje bij Kamosi branden. Wat had Raneb gezegd? Wat had hij precies verteld?

Langzaam maar zeker kwamen de woorden van Raneb weer in Kamosi's gedachten. Raneb had hem verteld dat toen hij aangevallen werd, er iets was geweest dat hem aan thuis had herinnerd. Aan de tijd toen hij nog een jongen was en in de tuin speelde. En nu had Kamosi het laatste stukje van de puzzel gevonden! Raneb had naar de gebeurtenis in hun moeders kruidentuin gezocht. Toen hij met Kamosi vechtend in een van de kruidenbedden terecht was gekomen. Alle planten waren vernield en er had een doordringende geur van marjolein gehangen. Ja, die geur van marjolein had Raneb aan thuis doen denken!

„Jij bent het!" schreeuwde Kamosi opeens uit zonder erbij na te denken. „Jij hebt Raneb aangevallen."

Toen hij het gezegd had, had hij zijn tong wel kunnen afbijten van spijt. Maar het was te laat. Hij kon zijn woorden niet meer terugnemen.

Sabni staarde hem aan. Je kon zijn blik niet meer boos noemen. Er lag een gevaarlijke glans in zijn ogen. Die uitdrukking bezorgde Kamosi een panische angst.

„Wat bedoel je, Kamosi," zei de schutter dreigend. Niet alleen de uitdrukking op zijn gezicht was veranderd, ook zijn stem klonk nu heel anders.

Angstig deed Kamosi een stap achteruit. Maar toen rechtte hij opeens zijn rug. Hij moest niet tonen dat hij bang was. Hij moest trachten Sabni bang te maken! Misschien viel er op die manier nog iets te redden.

„Ja, jij bent het geweest," zei hij. „Je wist dat een van de wachten verdacht zou worden en toen besloot je de diadeem bij de bezittingen van Raneb te verstoppen om de verdenking op hem te doen vallen. En jij stuurde die boodschap naar Sekmen om te waarschuwen dat Raneb Wah had herkend. Jij wilde mij zo graag terugsturen naar Boebastis. Dat was heus niet omdat je je zo bezorgd over mij maakte, maar je wilde mij kwijt. Hoe minder pottekijkers hoe beter, dacht je. Jij hebt de schatten uit de graftombe geroofd, omdat je alle mooie dingen wilde kopen die je meende nodig te hebben." Kamosi keek de schutter verontwaardigd aan. „Jij, jij bent die vierde man!"

„En wat denk je nu te gaan doen, Kamosi?" Sabni's stem klonk onheilspellend laag. Zijn ogen leken wel de ogen van een slang. Kamosi moest maar naar die ogen kijken, hoe gevaarlijk ze ook waren. Als in een droom hoorde hij de schutter zeggen: „Je bent een dappere jongen, Kamosi. Het is alleen maar jammer dat je meer moed bezit dan hersens."

Sabni deed een paar passen naar Kamosi toe. Hij leek een wild dier dat zijn prooi ging bespringen.

„Je hebt gelijk, jongen," zei de schutter. „Je hebt groot gelijk. Alles ging goed tot het moment waarop jij je met de zaak ging bemoeien. Nu jij de boel voor mij in het honderd hebt gegooid, lijkt het me niet meer dan billijk dat je hiervoor zult boeten. Begin maar eens met te vertellen, waar je de sieraden hebt verborgen."

En terwijl hij nog een stap dichter naar de jongen toe kwam, ging hij door: „En als je me dat verteld hebt, zal ik verdere maatregelen nemen. Zo'n onbelangrijke jongen als jij bent, die alleen maar een broer in de gevangenis bezit, zullen ze in Thebe niet missen. En áls iemand je zou missen, dan zouden ze je nooit gaan zoeken in de Vallei van de koningen."

Nu strekte Sabni zijn handen uit naar Kamosi. Maar op dat moment klonk er een harde stem achter de schutter. „Sta stil! Als je nog één stap durft te verzetten, zal mijn pijl je hart doorboren."

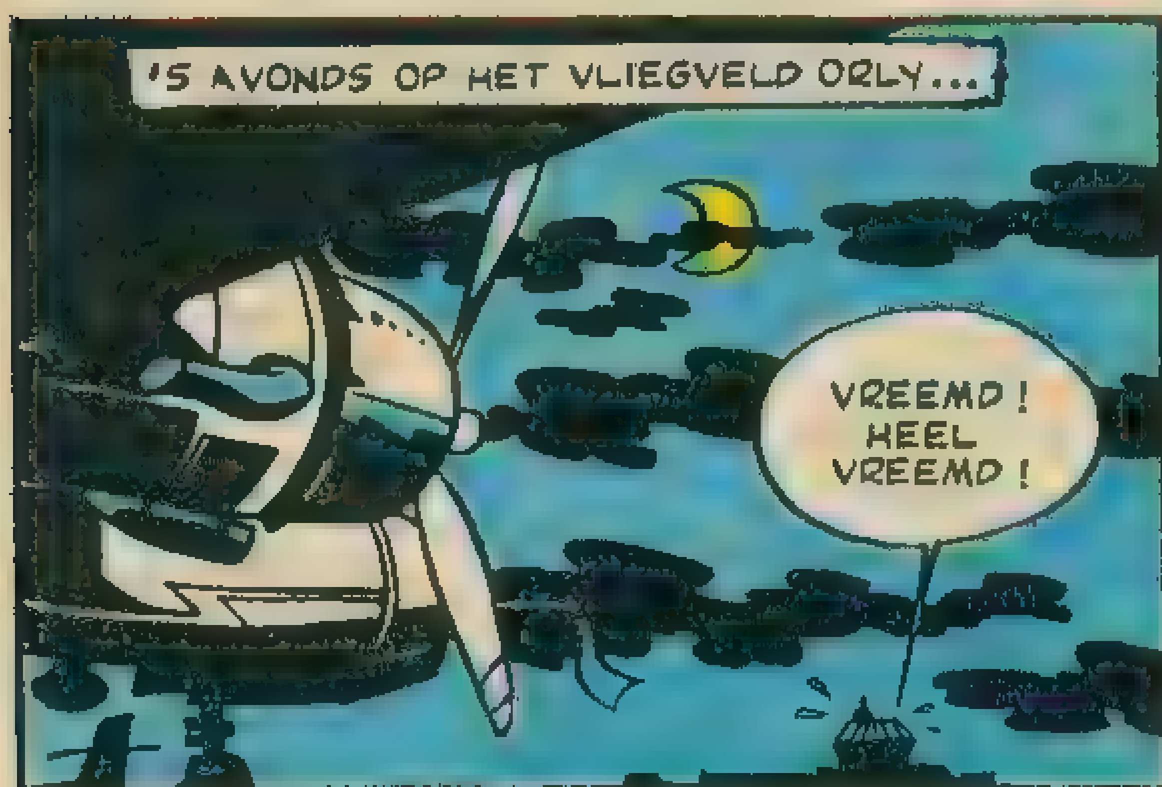
Sabni draaide geschrokken zijn hoofd om. Kamosi keek opgelucht naar de kant vanwaar de stem had geklonken. Daar stond Khonsoe met gespannen boog. De pijl was gericht op het hart van Sabni.

En naast Khonsoe stond, heel klein en tenger in het licht van de maan, Neferoe!

WORDT VERVOLGD

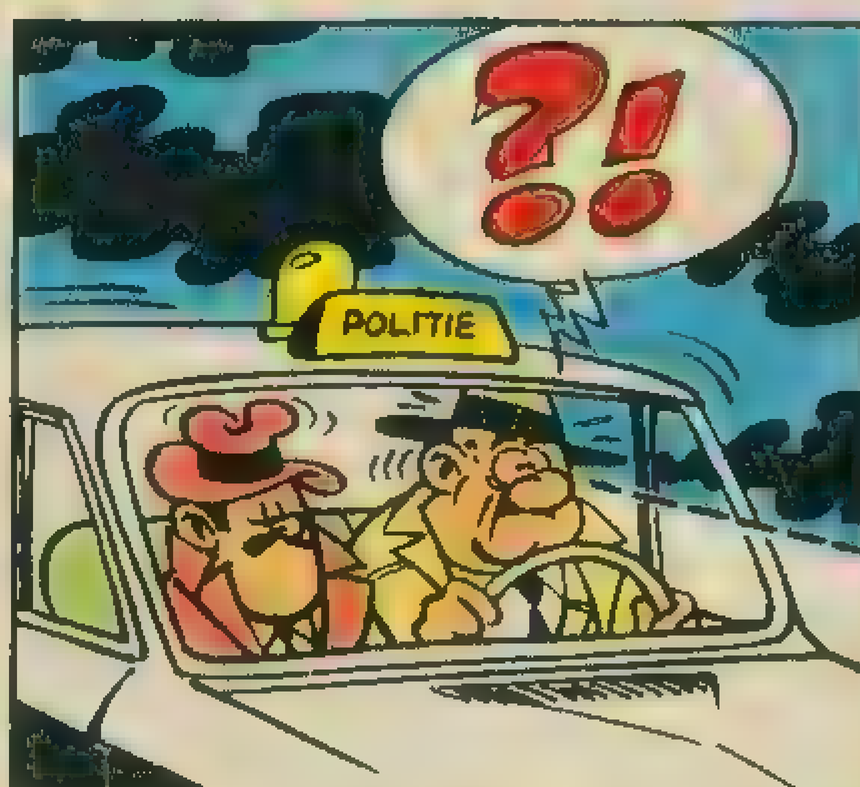
BI BIP: VAKANTIEMANIE

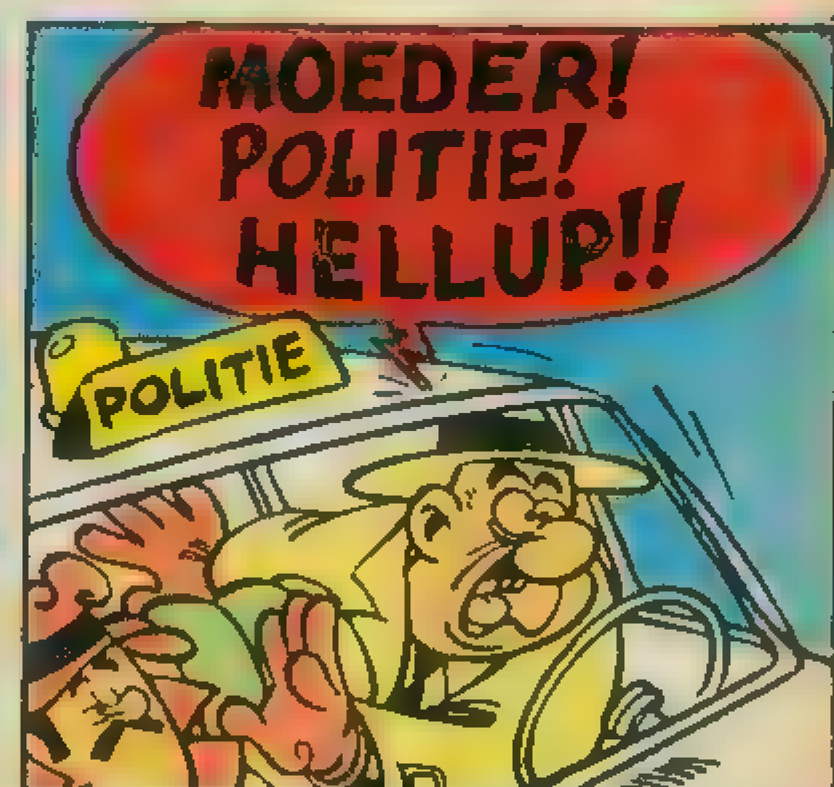

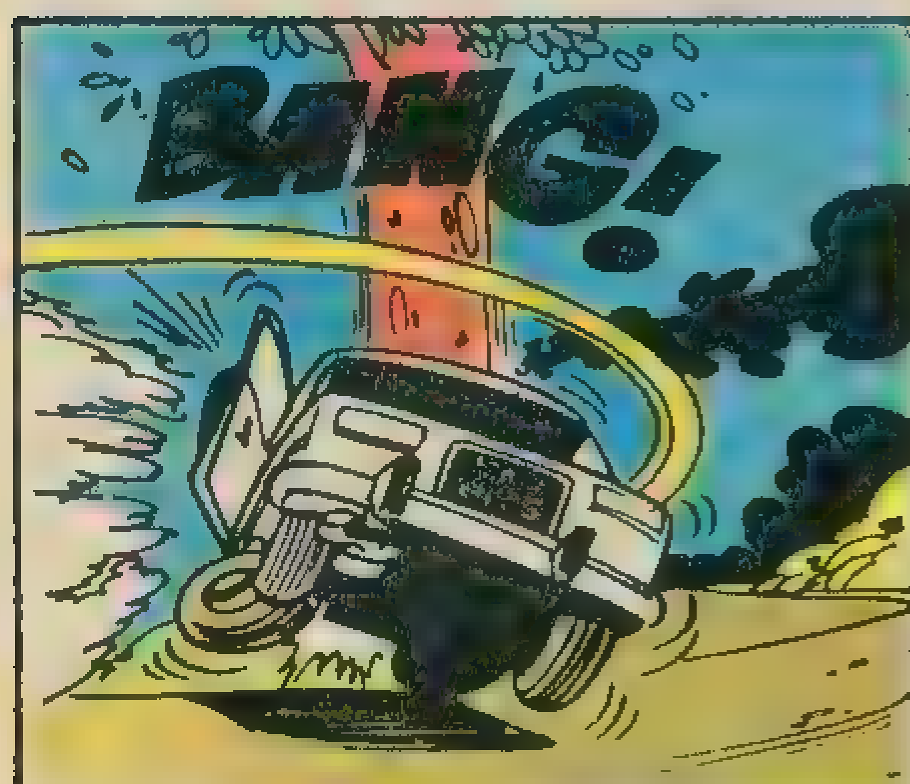

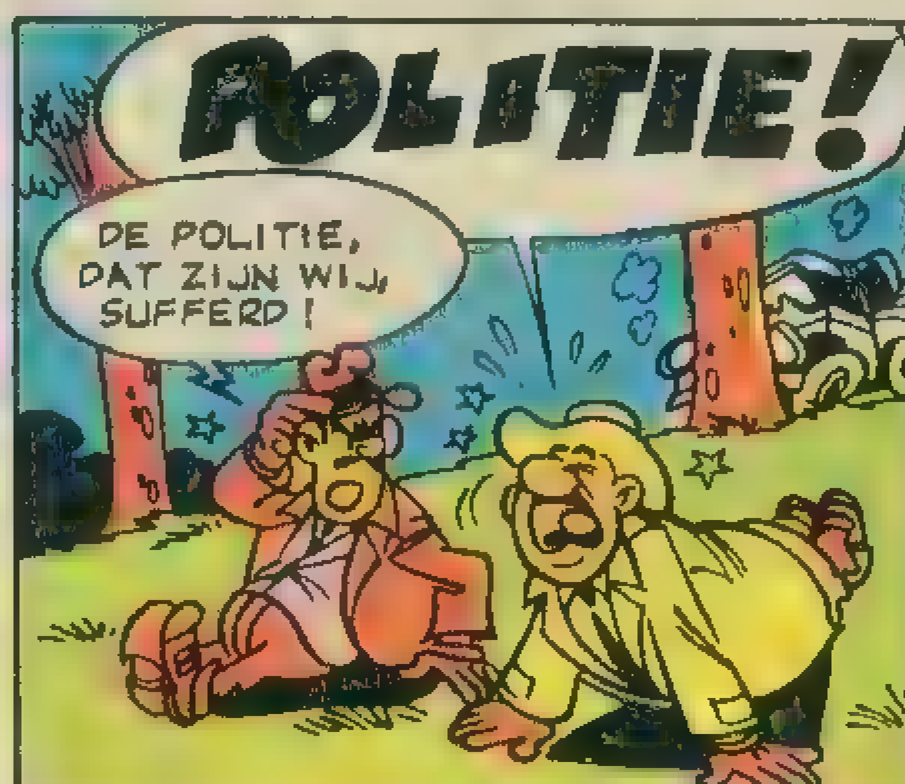

DE AVONTUREN VAN SUSAN

TIJDENS EEN FEESTJE IN HET PALEIS WORDT SUSAN ERVAN BESCHULDIGD EEN SIERAAD VAN PRINSES RHEIRA TE HEBBEN GESTOLEN. DEZE DIEFSTAL IS ECHTER HET WERK VAN LASSIE, DIE JALOERS IS OP SUSAN. SUSAN WORDT DOOR DE KONING HET PALEIS UIT GEZET.

ALS JE SOMS DENKT DAT IK DAT SIERAAD GESTOLEN HEB, DAN HEB JE HET MIS. IK ZWEER JE DAT IK HET HAAR HEB ZIEN WEGNEMEN!

ONTZETTEND!

NOU JA, IK KAN HET JE NET ZO GOED VERTELLEN. IK HEB HET SIERAAD WEGGENOMEN. NIEMAND HEEFT IETS GEMERKT.

OOO!

ALS WE NET DOEN OF WE VAN NIETS WETEN, LOPEN WE GEEN ENKEL RISICO.

INTUSSEN...

IK VIND HET ZO ERG VOOR SUSAN, PAPA. WAT GAAT U MET HAAR DOEN?

ZE HEEFT ONS VERTROUWEN BESCHAAMD. IK ZAL HAAR NIET LATEN ARRESTEREN, MAAR ZE MOET DIRECT HET LAND VERLATEN.

HET BESTE IS DAT ZE TERUGGAAT NAAR AMERIKA, NAAR HAAR VRIEND CHRISTIE.

INTUSSEN IS SUSAN AL IN DE HAVEN AANGEKOMEN...

HET IS AFSCHUWELIJK! ALS IK MAAR DE KANS HAD GEHAD TE BEWIJZEN DAT IK ONSCHULDIG BEN!

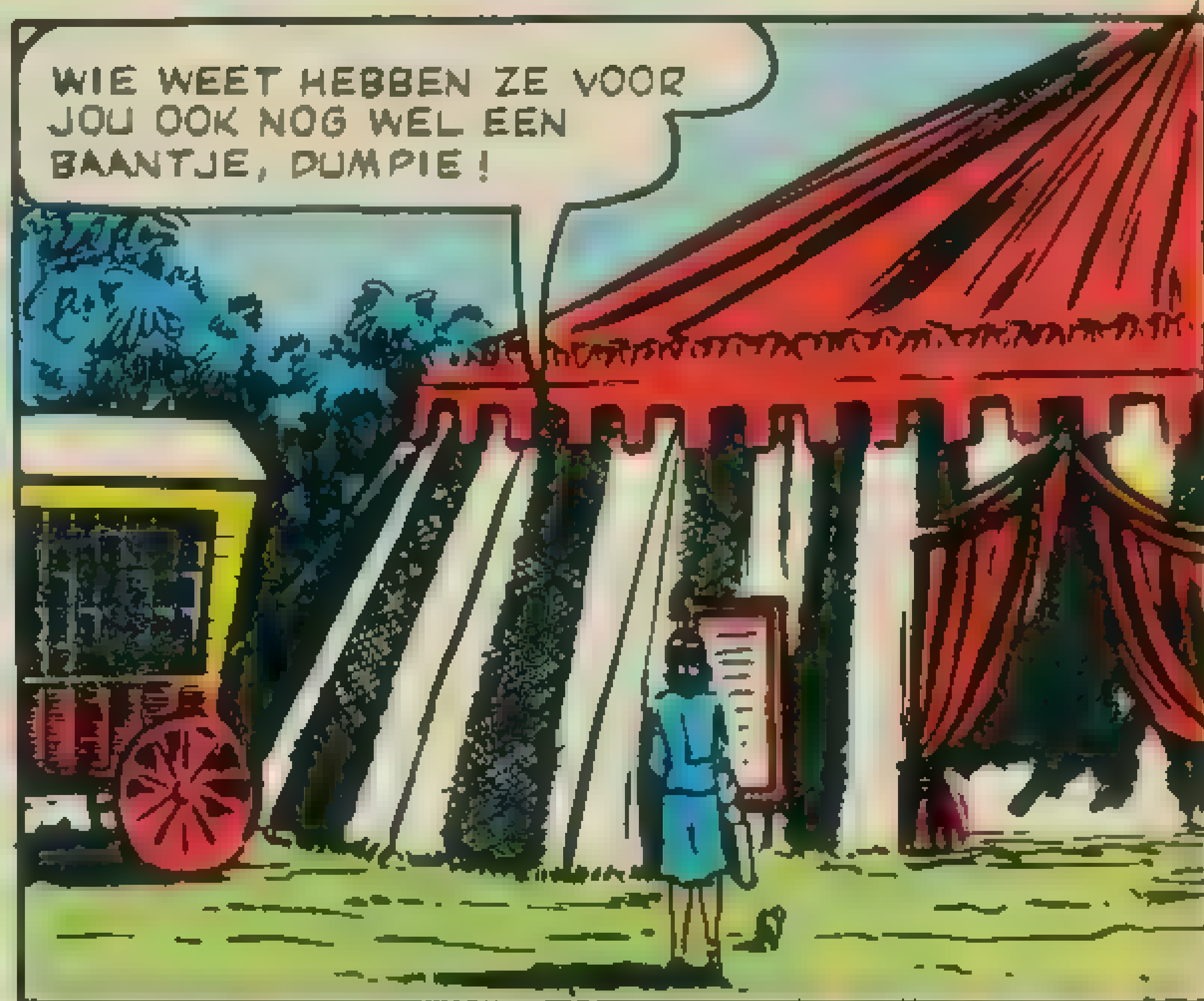
HIER IS JE KOFFER. JE PAS ZIT ERIN EN OOK WAT GELD. IK WENS JE GOEDE REIS.

DE BOOT LIGT KLAAR OM TE VERTREKKEN, MAAR...

NEE, DUMPIE, WE BLIJVEN HIER EN IK ZAL DE KONING BEWIJZEN DAT IK ONSCHULDIG BEN !

SUSAN ZWERFT ENKELE UREN IN DE BUURT VAN DE HAVEN ROND EN DAN...
ARTIESTEN GEVRAAGD
WAT DENK JE, DUMPIE ? ZULLEN WE EEN KANS WAGEN ?

IK KAN DANSEN EN PIANOSPELEN. ALS WE GELUK HEBBEN, NEMEN ZE ME AAN.

WIE WEET HEBBEN ZE VOOR JOU OOK NOG WEL EEN BAANTJE, DUMPIE !

HEE, DUMPIE, WAAR GA JE HEEN? KOM HIER !
WAF ! WAF !

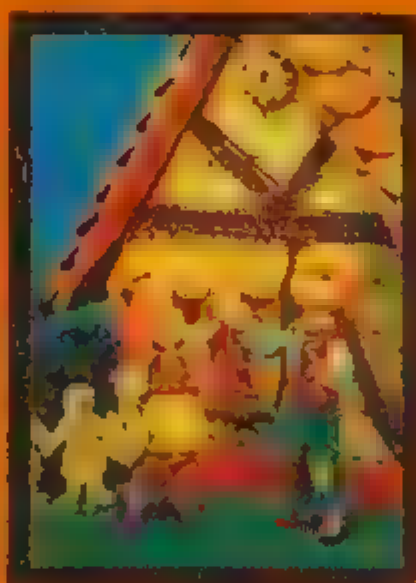

GRR ! WAF ! WAF !
DUMPIE ! O, WAT AFSCHUWELIJK !

DIE LEEUW ZAL HEM VERSLINDEN !

ZONDER ERBIJ NA TE DENKEN MAAKT SUSAN ZICH KLAAR OM DE KOOI TE BETREDEN.
HEE, MEISJE, NIET DOEN ! KOM TERUG !
MAAR SUSAN WIL ALLES DOEN OM DUMPIE TE REDDEN.

HEB JE AL ZO'N SPROOKJESBOEK MET TOVER-VOORPLAAT?

HANS EN GRIETJE

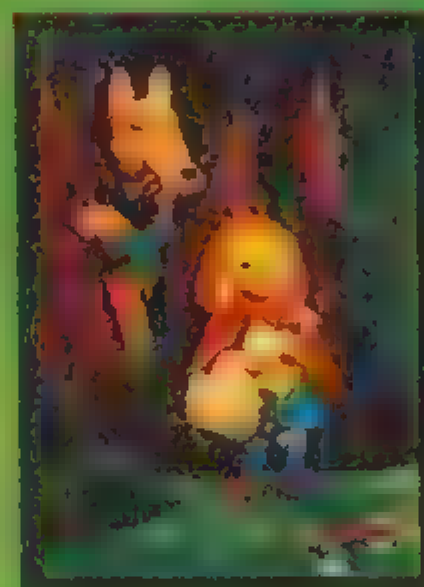
ILLUSTRATIES van T. IZAWA en S. HIJIKATA

DE DRIE BIGGETJES

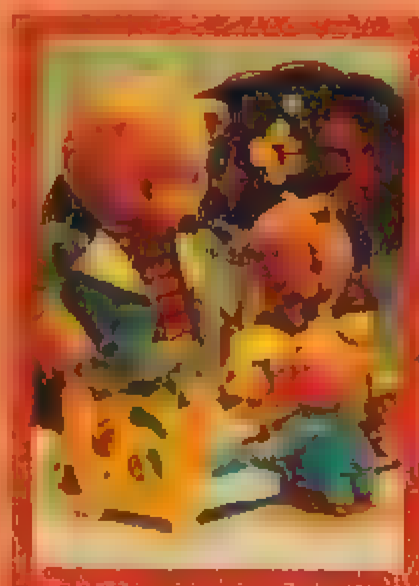
ILLUSTRATIES van T. IZAWA en S. HIJIKATA

ROODKAPJE

ILLUSTRATIES van T. IZAWA en S. HIJIKATA

GOUDHAARTJE EN DE BEREN

ILLUSTRATIES van T. IZAWA en S. HIJIKATA

EEN WONDERLIJK DIEPTEBEELD OP DE KAFT, IN FANTASTISCHE KLEUREN

JE DENKT DAT JE DE BIGGETJES EN DE BOZE WOLF ZÓ BIJ DE STAART KUNT PAKKEN

JE DENKT DAT JE ZÓ EEN STUK SPECULAAS VAN HET KOEKHUISJE PAKT

JE DENKT DAT JE GOUDHAARTJE ZÓ AAN HAAR HAREN KUNT TREKKEN

KEUZE UIT VIER BEROEMDE SPROOKJES

PRIJS f 4.90 PER DEEL
BELGIË 75 F.

DE BESTE, JAPANSE POPPENKUNSTENAARS EN KLEURFOTOGRAFEN ZORGDEN VOOR DE PLATEN. DE BESTE KINDERBOEKENSCHRIJVERS MAAKTEN DE TEKST.

OM VOOR TE LEZEN EN ZELF TE LEZEN

VERKRIJGBAAR: BIJ DE PLAATSELIJKE BEZORGER VAN DIT BLAD. DOOR OVERSCHRIJVING VAN f 4.90 OP GIRONR. 9229 T.N.V. N.V. UITGEVERIJ DE SPAARNESTAD, AFD. EXTRA-UITGAVEN TE HAARLEM, WAARBIJ OP HET STROOKJE DUIDELIJK DE TITEL VAN HET VERLANGDE BOEK MOET WORDEN VERMELD. BUITENLAND f 0.50 EXTRA. BIJ UW BOEKHANDELAAR.

PRIJS VOOR BELGIË 75 F. BIJ ONZE VERKOPERS, DE BOEK- EN DAGBLADHANDEL EN BIJ DE N.V. TIJDSCHRIFTEN UITGEVERS MIJ., VAN SCHOONBEKESTRAAT 34-38, ANTWERPEN I; POSTREKENING 834.05.

DE MAN VAN STAAL

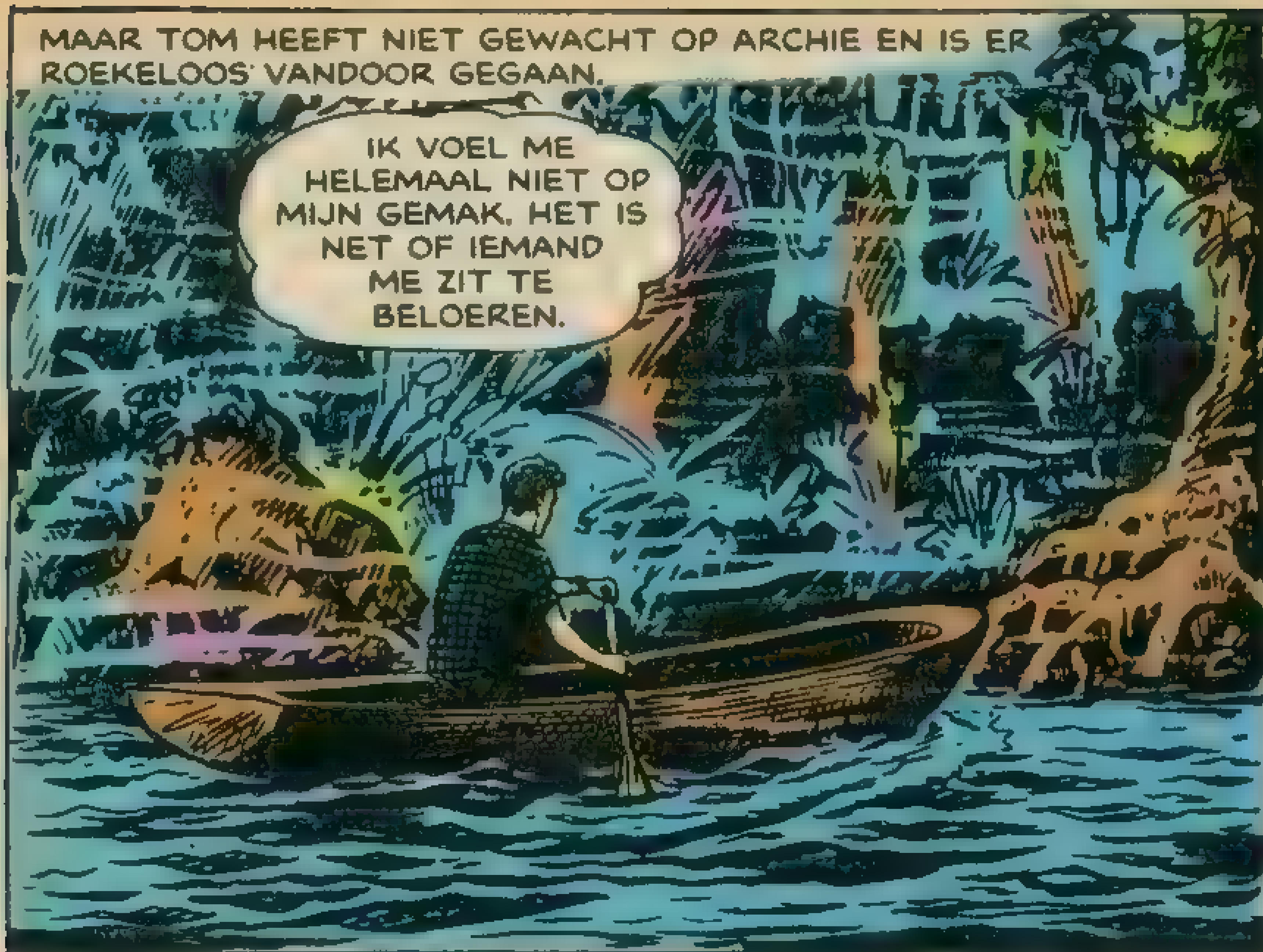
TOM, EEN JONGEN DIE TED EN KEN NAAR ZIJN VOOGD TERUG MOETEN BRENGEN, IS ER MET DE HULP VAN ARCHIE IN GESLAAGD TE ONTSNAPPEN. HIJ IS OP ZOEK NAAR DE DIAMANTMIJNEN VAN SJEBA. ALS TED EN KEN HET AAN DE STOK HEBBEN MET TWEE SCHURKEN DIE OOK ACHTER TOM AAN ZITTEN, KOMT ARCHIE TERUG...

ZO, NU KUNNEN WE EENS AFREKENEN MET DAT GEBOEFTE.

DAAR KOMT NIETS VAN IN. ELEKTRONISCH BREIN ZEGT DAT ZE NU GENOEG GESTRAFT ZIJN.

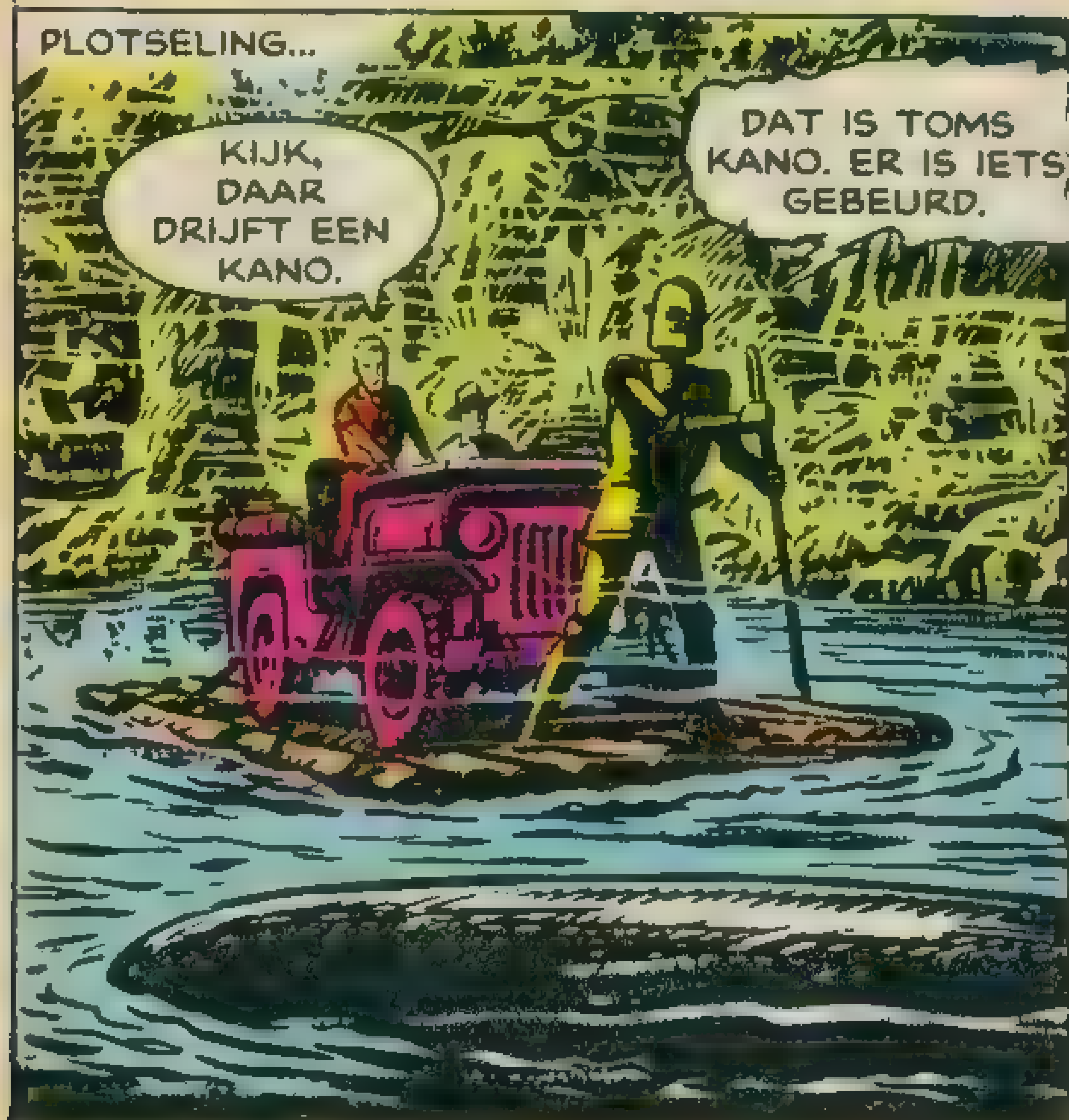

MAAR TOM HEEFT NIET GEWACHT OP ARCHIE EN IS ER ROEKELOOS VANDOOR GEGAAN.
IK VOEL ME HELEMAAL NIET OP MIJN GEMAK. HET IS NET OF IEMAND ME ZIT TE BELOEREN.

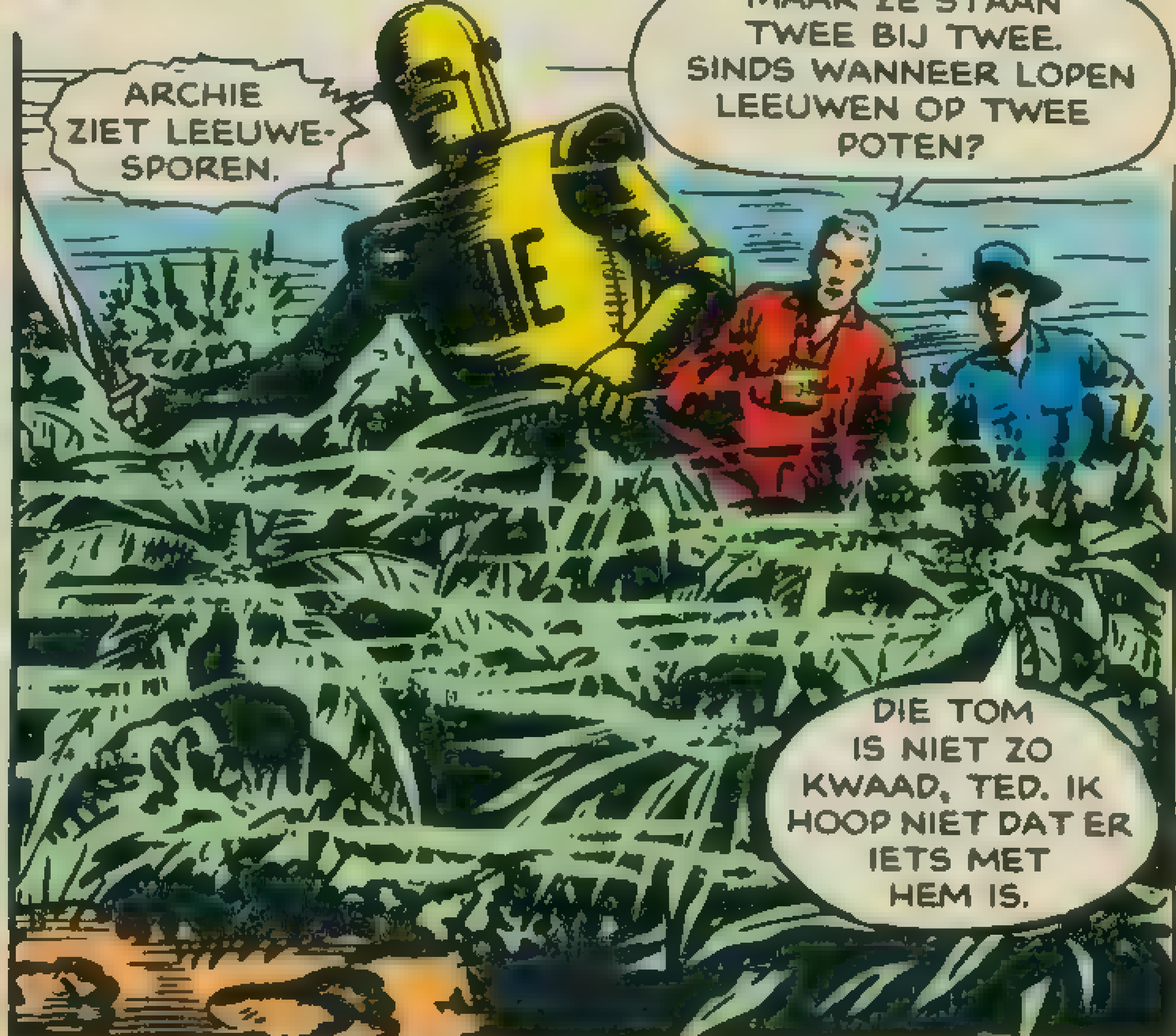

PLOTSELING...
GRAAAA-WAWAAA!
WAT IS DAT?! HELP! NEE!

EVEN VERDER ROEIT ARCHIE HET VLOT OVER DE RIVIER.
HIER ZOU TOM OP ME WACHTEN, MAAR WAAR IS HIJ?
WAT HIJ ZOU DOEN EN WAT HIJ GEDAAN HEEFT, ZIJN TWEE VERSCHILLENDE DINGEN, ARCHIE.

ARCHIE GAAT AAN LAND...
TOM!... TOM, WAAR BEN JE?
JE VERSPILT JE TIJD. HIJ IS ER NATUURLIJK VANDOOR.
IK PAS NOG LIEVER OP EEN WILDE TIJGER DAN OP HEM.

ARCHIE GAAT HEM ZOEKEN EN ZAL HEM VINDEN. DOMME JONGEN ZIET NERGENS GEVAAR.

PLOTSELING...
KIJK, DAAR DRIJFT EEN KANO.
DAT IS TOMS KANO. ER IS IETS GEBEURD.

ARCHIE ZIET LEEUWE-SPOREN.
MAAR ZE STAAN TWEE BIJ TWEE. SINDS WANNEER LOPEN LEEUWEN OP TWEE POTEN?
DIE TOM IS NIET ZO KWAAD, TED. IK HOOP NIET DAT ER IETS MET HEM IS.

AAN DE OEVER VAN DE RIVIER...
PAS OP! LEEUWEN!
IK ZIE ZE OVERAL. ZE VALLEN AAN.

BRULLEND SPRINGT ER EEN VOORUIT...
ARCHIE, VLUG ALSJEBLIEFT!
TE LAAT. HIER KAN ARCHIE NIETS MEER AAN DOEN.

EEN HARDE LUCHTSTRAAL BLAAST UIT ARCHIES BORST.
IK WAS BIJNA ZIJN NIEUWE FOEFJES VERGETEN. VLUG, DE BOMEN IN.

TERWIJL TED EN KEN EEN BOOM IN VLUCHTEN, DEKT ARCHIE DE AFTOCHT.
LAAT DIE KATTEN EENS WAT ZIEN, ARCHIE.
IK HOOP, DAT HIJ ZE ALLEMAAL AANKAN.

MAAR ARCHIE KENT NOG MEER TRUCJES...
HIJ ZET ZICHZELF ONDER STROOM. EEN HELE SCHOK VOOR DIE ARME LEEUWEN.

ÉÉN LEEUW GEEFT HET NIET OP EN VALT NOG EENS AAN.
ER IS IETS MET ZIJN RAKETMECHANISME!
AAAAGH! ARCHIE BESCHADIGD!

DE RAKETTEN BEGINNEN TE WERKEN.
ARCHIE WORDT VAN ONS WEGGEBLAZEN. WE ZIJN ALLEEN, TED, EN ZIE JIJ OOK DIE GEDAANTEN OP ONS TOE SLUIPEN?
WOOEEESJ!

WAGENRENNEN IN HET

EEN CIRCUIT IN HET OUDE ROME

Het centrum van de Oude Wereld, Rome, was een echte wereldstad, waar ten tijde van de grote keizers zo'n twee miljoen mensen leefden. De patriciërs woonden in prachtige villa's in de buitenwijken, terwijl het gewone volk opeengepakt zat in wat je flats zou kunnen noemen, houten woonkazernes met verscheidene verdiepingen; in het gunstigste geval voorzien van centrale verwarming. In vele opzichten leek de miljoenenstad Rome dus op onze moderne steden, maar de omstandigheden waarin de arme mensen van die tijd, plebejers genoemd, moesten leven, waren erbarmelijk.

Het werk werd gedaan door slaven en de enige manier om aan geld te komen

CIRCUS MAXIMUS

was de handel. Veel mannen namen dienst in het leger. Na hun diensttijd wisten ze niet veel beters te doen dan rond te slenteren op het forum, de grote markt, het centrum van de stad, waar iedereen die niets te doen had, zijn vertier zocht. Relletjes en ruzies waren aan de orde van de dag. Om deze lieden bezig te houden werden er in de arena's spelen met wilde beesten en zwaardvechters georganiseerd. De toegang tot deze spelen was gratis.

Een ander volksvermaak, dat veel populariteit genoot, waren de wagenrennen, een uiterst opwindend schouwspel, waarbij het meer om de sensatie te doen was dan om de sport. 's Morgens vroeg bij zonsopgang begon het spektakel. Grote groepen mensen verdrongen zich voor de ingangen van het circus Maximus, want hoewel er rond deze renbaan plaats was voor een kwart miljoen mensen, was het toch moeilijk een plaatsje te veroveren. Iedereen ging kijken, groot en klein, ook vrouwen met baby's en kleuters. Onder de tribunes waren de stallen. Daar namen de wagenrenners, gewoonlijk slaven, die hoopten zich op deze manier zoveel roem en geld te verwerven, dat zij zich vrij konden kopen, plaats in lichte tweewielige wagentjes, getrokken door twee of vier vurige paarden. Maar zelden waagden zich vrije mannen in deze renwagens, want de risico's waren daarvoor te groot.

Na het startsein, gegeven door een hooggeplaatste ambtenaar of soms door de keizer zelf, stoven de wagens vooruit. De baan had twee scherpe bochten naar links. Dit keerpunt werd gemarkeerd door een of meer zuilen, meta genoemd. Het was zaak als eerste bij dit keerpunt aan te komen. De baan bij de meta lag bezaaid met wrakstukken van wagens, want juist hier reed men elkaar in de wielen of werd men tegen de muur aan gedrongen. De lichte karretjes sloegen dan over de kop en de bestuurder werd eruit geslingerd, terwijl een horde paarden en wagens langs en over hem heen stormde.

Er moesten zeven ronden worden afgelegd. Op het middenterrein hingen zeven dolfijntjes, gevuld met water, aan een roe te bungelen. Na elke ronde werd een van de dolfijntjes omgekeerd, het water liep eruit en zo bleef het dolfijntje in die stand staan. Bij elke ronde werd ook een houten ei uit een eierdop gepakt.

Op de plaat hiernaast zijn vier ronden verreden. De races duurden de hele dag tot zonsondergang. De winnaars waren de helden van de dag. Er werden bij de races weddenschappen afgesloten en ieder moedigde zijn eigen favoriet aan. Sommige wagenmenners genoten even veel roem als onze hedendaagse circuithelden.

Een standbeeld van een wagenmenner. De man heeft zichzelf omwonden met leren riemen bij wijze van bescherming. Ook heeft hij een scherp mes bij zich om zich te kunnen lossnijden, als hij verstrikt zou raken in de leidsels.

Zo zag een renwagen eruit. Ondanks de uitbundige versierselen werden ze zo licht mogelijk gebouwd.

MEDEDELING
Tot onze spijt komt het stripverhaal „De grote rivier" deze week te vervallen. In het nummer van volgende week gaan we er weer mee verder.
De redactie

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Ontvangt U het blad per post onder adresband: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub - Haarlem.
Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad te Haarlem met vermelding: Abonnement Sjors.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. Prijs per nummer: 7,–F. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. – Antwerpen.